71STE JAARGANG No. 9043 ZATERDAG 12 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Chileense gezant te Ankara onthult:

Cominform actief in Zuid-Amerika!

Communisten te Colombia en Guatemala werken samen

Santiago. — De Chileense gezant te Ankara heeft aan zijn regering gemeld, dat de Cominform de Chileense communistische partij opdracht heeft gegeven tegen de regering te ageren. De agent liet dit weten naar aanleiding van de ongeregeldheden in Bogotá op 9 Juni. Deze relletjes tussen hoofdzakelijk studenten en de politie en het leger zouden volgens de gezant mogelijk een inleiding zijn van de te verwachten agitatie in Chili.

Inmiddels zijn in de Colombiaanse pers berichten verschenen dat bij de arrestatie van enige communisten documenten zouden zijn gevonden waaruit zou kunnen blijken dat de communisten de hand hadden in de ongeregeldheden en dat de Colombiaanse communisten betrekkingen onderhouden met geestverwanten in Guatemala. De Colombiaanse regering bewaart over deze berichten echter het stilzwijgen.

Uit Havana komt het bericht dat de Cubaanse regering heeft laten weten dat zij bereid is deel te nemen aan de inter-Amerikaanse conferentie van ministers van buitenlandse zaken over de kwestie Guatemala.

In een later bericht uit Bogota wordt gemeld, dat de Colombiaanse pers onder militaire censuur is gesteld.

Chili en Mexico willen confereren

Santiago. — De Chileense minister van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt dat Chili bereid is deel te nemen aan een inter-Amerikaanse conferentie over de kwestie Guatemala, zoals door de Verenigde Staten is voorgesteld. Ook Mexico heeft zich met het houden van een dergelijke conferentie accoord verklaard.

Genevieve de Galard:

Brieven aan Ho Tsji Minh op verzoek

De Franse verpleegster Geneviève de Galard Terraube, de „engel van Dien Bien Phoe", heeft op een persconferentie te Parijs voor het eerst vragen willen beantwoorden naar aanleiding van de brieven, die zij tijdens haar korte krijgsgevangenschap aan de communistisch-Vietnamese leider, Ho Tsji Minh, heeft geschreven. Zij had dit gedaan, zo vertelde zij, om de mogelijke bevrijding van een aantal gewonde Franse krijgsgevangenen niet in gevaar te brengen.

De eerste brief, waarin zij de rode leider geluk wenste met zijn verjaardag, had zij geschreven op verzoek van „hooggeplaatste Vietminh-autoriteiten".

Een militaire arts van de communistische strijdkrachten had haar vervolgens gevraagd Ho Tsji Minh in een tweede brief te danken voor haar invrijheidsstelling, waartoe toen reeds was besloten. „Deze brief was louter een gebaar van beleefdheid, waar men in het Verre Oosten grote waarde aan hecht", zo verklaarde Genevieve. Een derde brief, waarin zij een groep vrouwen van de Vietminh dankte voor het feit, dat zij Ho Tsji Minh verzocht hadden haar in vrijheid te stellen, had zij geschreven met het oog op het lot van de overige zeven en twintig leden van de Franse medische staf. Ook dit was een brief „op verzoek" en zij wilde door een weigering de kansen van haar collega's eveneens in vrijheid te worden gesteld niet verkleinen. De Franse verpleegster verklaarde niet, waarom zij Ho Tsji Minh betiteld had als „president" van de Vietminh. Zij had haar brieven in „de meest gematigde vorm" gesteld, die zij maar kon bedenken, zo vertelde ze en er scholen in het geheel geen politieke motieven achter.

Kortere diensttijd in Nederland?

's-Gravenhage. — Naar niet officieel vernomen wordt, is minister Staf voornemens om de duur van de diensttijd voor miliciëns terug te brengen van 20 op 18 maanden.

Prins Bernhard zal bezoek brengen aan Zuid-Afrika

Kaapstad. — De Zuidafrikaanse premier, minister dr Daniel Malan, heeft gisteravond bekend gemaakt, dat Z.K.H. Prins Bernhard een officiële uitnodiging om in September een bezoek van 14 dagen aan Zuid-Afrika te brengen, heeft aanvaard.

Uit het verleden van het Vrijwilligers Korps

Zoals Curaçao zijn Vrijwilligers Korps gekend heeft. Een afdeling van het V. C.C. onder commando van Adjudant-Onderofficier A. J. W. Schlag op [illegible]ars door de stad.

Het moment, waarop oud-Gouverneur B. W. Th. Van Slobbe afscheid nam van Commandant en Korps.

Vertrouwen opgezegd

Laniel biedt ontslag van zijn regering aan

Tegenstemmers behaalden echter geen absolute meerderheid

Parijs. — De regering Laniel is bij de stemming over Indo-China, aan welke stemming de vertrouwenskwestie was verbonden, met 292 stemmen voor en 306 stemmen tegen, verslagen.

Laniel heeft President Coty het ontslag van zijn regering aangeboden.

De regering Laniel heeft een levensduur van 11 maanden gehad. Degenen die tegen de politiek in Indo-China van de regering hebben gestemd (306 afgevaardigden) kwamen feitelijk 8 stemmen tekort, noodzakelijk voor de absolute meerderheid — 314 stemmen — nodig om de regering automatisch te doen aftreden. Volgens de Franse grondwet zou de regering waar zij niet met absolute meerderheid verslagen was, hebben kunnen aanblijven.

Verkeersstaking te New York afgelast

New York. — De verkeersstaking, die te New York dreigde uit te breken, is afgelast. Men zal thans pogen door onderhandelingen de onenigheid over de salariëring op te lossen.

Osaka. — Vier visverwerkende industrieën in Osaka (Japan) hebben via de gemeenteraad van hun stad een schadevergoeding van ongeveer NA ƒ 112 millioen van Amerika gevraagd wegens schade, die zij hebben geleden door de aanvoer van radio-actieve vis.

De actie voor het Plesman-monument

's-Gravenhage. — De chef van de Luchtmachtstaf, Luitenant-generaal-waarnemer A. Baretta, heeft onder het personeel van de Koninklijke Luchtmacht een actie doen inzetten om bij te dragen voor de oprichting van een nationaal monument voor Dr Albert Plesman. Soortgelijke acties zijn ondernomen, of zullen binnenkort worden gehouden, bij de Marine Luchtvaartdienst, de Rijksluchtvaartdienst en op Schiphol. De KLM is reeds bezig met een actie onder het personeel in binnen- en buitenland.

De reacties, waarvan tot dusverre is gebleken, geven het comité, dat voor de oprichting van het nationale monument is samengesteld, aanleiding de verwachting uit te spreken, dat zeer binnenkort reeds de halve ton zal zijn bereikt. In de eerste phase van de actie, die het comité voor ogen staat, is o.a. de aandacht van bedrijven en industrieën op het nationale monument gevestigd. In de tweede phase zullen beoefenaren van de vrije beroepen een schrijven van het comité ontvangen.

Een dergelijke brief is ook gezonden aan alle gemeentebesturen. De Gemeenteraad van Ambij (L) heeft als gevolg hiervan het besluit genomen aan het comité een subsidie te geven van een halve cent per inwoner, zodat een bedrag van circa ƒ 12,50 zal worden overgemaakt.

Rotterdam wil zijn „heliport" vergroten

Rotterdam. — Nu de heliport te Rotterdam ongeveer een jaar ingebruik is en gedurende deze tijd de nodige ervaring is opgedaan, blijkt het noodzakelijk aan het terrein enige uitbreiding te geven. Dit kan geschieden door toevoeging van een tweetal aangrenzenden, aan de gemeente toebehorende percelen grond, met de onderhavige voorziening zal een uitgaaf van in totaal rond ƒ 70.000,— zijn gemoeid, aldus deelden B. en W. van Rotterdam mede aan de gemeenteraad. B. en W. stelden de raad voor een crediet ad ƒ 70.000,— beschikbaar te stellen. De commissie voor de openbare werken heeft tegen de voorgenomen uitbreiding geen bezwaar, te minder, omdat de ontwikkeling van de helicopters er op wijst, dat het tegenwoordige veld langer in gebruik kan blijven dan aanvankelijk werd gedacht.

Bekroonde films

Berlijn. — De Britse film „Conquest of Everest" is onderscheiden met een van de drie David O. Selznick-medailles, die dit jaar aan Europese films zijn toegekend. De beide andere vielen ten deel aan de Spaanse film „La Guerra de Dios" en een gemeenschappelijke Oostenrijks - Joegoslavische productie „Die letzte Bruecke" (De laatste brug).

Verslag Tweede Kamer:

Wordt subsidie voor Sticusa goed besteed?

's-Gravenhage. — In het verslag van de Tweede Kamer der Staten Generaal over de subsidie van de Sticusa staat te lezen: „In het algemeen had men tegen verhoging van de subsidie op zichzelf geen bezwaar. Betwijfeld werd evenwel of het subsidie-bedrag wel op een doelmatige en juiste wijze in de Nederlandse Antillen wordt besteed. Men was van oordeel, dat wat de doelmatigheid betreft, de subsidies zoveel mogelijk gebruikt moeten worden voor goederen of diensten van duurzame aard. Een goede volksbibliotheek voldoet — om eens een voorbeeld te noemen — wel aan zulke eisen. Het uitdelen van fototoestellen aan schoolkinderen voldoet daaraan echter niet.

Voorts vraagt een doelmatige besteding, dat men zich richt tot het gehele volk in al zijn geledingen. Een juiste wijze van besteding brengt met zich, dat men op de Nederlandse Antillen geen kunstmatige instituten van uitvoerende aard in het leven roept, doch dat men zich bedient van de bestaande eigen culturele instellingen.

Gaarne zou men over deze zienswijze inzake het subsidie-beleid het oordeel van de minister vernemen. Ook zou men het zeer op prijs stellen indien de minister het bestedingsplan, opgesteld door de Sticusa voor de komende jaren, zou overleggen. Tenslotte wordt de wens geuit te vernemen hoe het met het onderzoek staat naar de algemene geste van de Sticusa, die de regering heeft toegezegd.

In Australisch N-Guinea

Volk van 100.000 Papoea's ontdekt

Port Moresby. — Een luchtkarteringsgroep heeft meegedeeld, dat zij een land aan „de verloren horizont" heeft ontdekt van 100.000 Papoea's, weggesloten achter hoge bergruggen in zonnige, bebouwde dalen, die in geen duizenden jaren in contact met de buitenwereld zijn geweest. Er worden momenteel expedities uitgerust om dit uitgestrekte, nieuw gevonden en niet op kaart gebrachte gebied in het Zuidoosten van Australisch Nieuw Guinea te verkennen. Een der leden van de groep noemde de ontdekking een „nieuw en beter Shangrila" — de naam van het verloren paradijs in „The Lost Horizon" van James Hilton. Het dal werd beschreven als „een klein Engeland, 5000 voet boven de zeespiegel, met weelderige plantengroei, die door rivieren wordt bevloeid.

Dividend van 14%

Amsterdam. — In de heden gehouden vergadering van de raad van commissarissen van Lindeteves N.V. is besloten aan de op 2 Juli te houden algemene vergadering van aandeelhouders voor te stellen over het boekjaar 1953 een dividend van 14% in contanten (vorig jaar 12%) uit te keren.

Hoog bezoek

Hoofd Legeraalmoezenier op inspectie

Willemstad. — Gelijk wij in onze editie van V[illegible]dag 4 Juni wisten te melden, zal [illegible] hoofdlegeraalmoezenier in Nederland [illegible] Mgr H. J. J. M. van Stralen 17 J[illegible] vertrekken voor een bezoek a[illegible]ame en de Nederlandse Antil[illegible] Curaçao en Aruba zal Mgr d[illegible]ke Militaire tehuizen bezoek[illegible]

Naar [illegible]nemen, houdt dit bezoek v[illegible] met rapporten, die Mgr Van S[illegible] regelmatig van de aalmoezeniers in beide rijksdelen overzee ontvangt. Het initiatief is echter niet uitgegaan van de aalmoezeniers, maar van de hoofdlegeraalmoezenier zelf. Wel is het zo, dat bepaalde toestanden in de West hem aanleiding zijn om zich persoonlijk eens te gaan overtuigen van hetgeen hem de laatste tijd wordt gerapporteerd.

Verwacht kan worden, dat dit bezoek een rapport aan de minister tot gevolg zal hebben, waarin de bevindingen van de hoofdaalmoezenier zullen worden neergelegd.

Van de RTC terug

Plesmanhaven. — Hedenochtend één uur kwamen op de Plesman-luchthaven aan de RTC-leden H. P. Kwiers, Heraclio Henriquez en Julio Abraham. Hedenochtend 08.45 uur landden de heren Efr. Jonckheer en P. v.d. Hoeven. Naar wij vernemen zal mr dr M. F. da Costa Gomez Maandagmiddag 13.30 uur locale tijd op Hato landen.

De Surinaamse Delegatieleden Lachman en Bergen zullen op 16 Juni as. uit Amsterdam vertrekken en worden de 17e te Suriname verwacht. De twee andere leden Pengel en Shrimisier worden de 24e in Suriname terugverwacht.

Mr I. C. Debrot, lid van de R.T.C.-delegatie, zal de 19e Juni, op Zaterdag, op Curaçao arriveren.

Curacoase gevangene werd galei-slaaf

De heer Arthuro de Jong vluchtte kruipend in koraal van Procureur

Willemstad. — Na de publicatie van een korte beschouwing over de overval van Urbina, mochten wij van verschillende zijden even intieme als interessante mededelingen ontvangen van personen, die min of meer rechtsstreeks met deze geschiedenis iets te maken hadden. Zo meldde zich bijv. bij ons een arbeider, die vertelde, dat hij toevallig juist in de „bak" zat in het fort, dat toen als politiebureau dienst deed, wegens een vechtpartij. De Venezolanen dwongen hem wapens en levensmiddelen voor hen aan boord van de „Maracaibo" te brengen en toen de kunst van Coro in het zicht kwam, moest hij met verschillende andere gevangenen, die als gijzelaars waren meegevoerd, de opstandelingen naar de wal roeien. Vier en een halve mijl, drie maal heen en terug. Hij was doodop en viel van vermoeidheid languit op het dek, toen hij weer terug was op de „Maracaibo".

De heer Arturo de Jongh heeft eveneens van 8 op 9 Juni 1929 een hoogst merkwaardige nacht meegemaakt. Ongeveer om drie uur 's-morgens stond hij met zijn auto aan de Pundazijde voor de brug te wachten om zodra de brug dicht was, naar Otrabanda te kunnen gaan.

Juist op het ogenblik dat de brug dicht ging, kwam er een loodsbootje binnen; de loods sprong op de wal en vroeg de heer de J. met hem mee te gaan naar het huis van Procureur van Dijk (een gewezen O.I. ambtenaar, die o.a. tussen het vertrek van Gouv. Brantjes en de komst van Gouv. Fruytier, Gouverneur a.i. geweest was) en van kapitein Borren, om een boodschap over te brengen, waarmee Gouv. Fruytier hem belast had. De heer De J. had hier niets op tegen, liet de loods in zijn auto stappen en reed naar het huis van de Procureur.

Deze kwam persoonlijk naar de deur en vroeg eerst voor alle zekerheid: Wie is daar? — Een Nederlander en een Curaçaoenaar, luidde het antwoord. Toen ging de deur open, de loods stoof naar binnen en sloot onmiddellijk de deur achter zich, zodat de heer de J. alleen op straat achterbleef in zijn auto.

Er kwam toen juist een truck met gewapende Venezolanen voorbij, die revolvers afschoten in de lucht onder de kreten: „leve Urbina, leve Venezuela!" De heer de J. vond dat schieten maar een ongezonde bezigheid, werkte zich uit zijn auto en trachtte langs de grond de koraal van de Procureur binnen te sluipen.

Toen het lawaai voorbij was, stond hij op, belde aan bij de Procureur, die wederom zelf opendeed en niet weinig verbaasd was, dat de loods hem

Nieuwe verhalen rondom Urbina

buiten gelaten had. Deze verontschuldigde zich met de mededeling, dat hij een geheime boodschap over moest brengen, maar de heer van Dijk vond, dat dit geen voldoende reden was om iemand, die hem met levensgevaar naar dit huis had gebracht, op straat achter te laten. Op de vraag van de heer van Dijk deelde de heer de J. nu mede, dat het stil was in de Punda, dat hij persoonlijk in het fort was gaan kijken en dat er niemand meer in was. De hr. de J. bracht nu de loods naar het huis van kapitein Borren en keerde terug naar het huis van de Procureur, die hem verzocht naar de barakken van Mundo Nobo te rijden en daar een bepaald wachtwoord te gebruiken. Samen met de soldaten, die zich zouden vertonen moest hij dan naar fort Eennacht gaan, daar wapens gaan halen en aanstonds naar het Waterfort terugkeren. Hier wordt een gewone vergissing gemaakt.

Het bedoelde fort zal wel fort Waakzaamheid geweest zijn. Een „Fort" Eennacht heeft nooit bestaan; het was een inderhaast opgeworpen verschansing, die zoals de naam zegt, maar één nacht heeft dienst gedaan. Deze eennachtsbatterij heeft gelegen achter het R.K. Kerkhof aan de Rode Weg, op de heuvelrug, omstreeks 1800. De Fransen, die hem hadden opgericht, werden verdreven en de volgende dag werd de batterij op bevel van Gouverneur Lauffer gesloopt.

Enfin, zo gezegd, zo gedaan en kort daarop was de heer de J. met zijn soldaten in het fort bij de haven. Langzamerhand kwamen van verschillende zijden de militaire politiemannen, die voor dienst overal verspreid zaten, naar het fort. Tussen zes en zeven uur was de heer de J. even thuis geweest en bij zijn terugkeer in het fort vond hij daar ongeveer 30 militairen verzameld. In het fort was het toen reeds algemeen bekend, dat de heer de J. als eerste na de overval in het fort was geweest.

Toen eenmaal de „Maracaibo" weer terug was, ontbrak het niet aan volkskritiek op de heer Borren. De wal stond weer stampvol met „beste stuurlui".

Later kwam er een commissie van drie heren uit Nederland, om uit te vorsen, wat er eigenlijk allemaal gebeurd was. Vele mensen zijn toen ondervraagd, behalve de heer de J. Pas op voorstel van iemand anders kwam men op de gedachte ook hem te ondervragen. Zijn verslag bleek volkomen te kloppen met dat van verschillende andere ooggetuigen, met dit verschil, dat hij nog menige bizonderheid kon mededelen, die aanvullend werkten op de andere verslagen. Een groot gemak voor de commissieleden was, dat de heer de J. zo goed Nederlands sprak.

Natuurlijk kan er nog tien maal meer verteld worden over deze hoogst merkwaardige gebeurtenis, die volgens vele West-Indiëkenners even gemakkelijk op ieder ander eiland had kunnen plaats grijpen, maar daarvoor is de tijd nog niet gekomen. Slechts wat niemand schaden kan, mag vrijelijk worden meegedeeld.

M.D. Latour O.P.

Efficiënter dan Genève!

Vijflanden-conferentie over Z.O.-Azië geëindigd

Geheim bondgenootschap tegen het communisme

Washington. — Het overleg inzake Zuid-Oost Azië tussen de militaire leiders van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, Australië en Nieuw Zeeland te Washington is gisteravond beëindigd.

In een kort communiqué werd gezegd, dat de vertegenwoordigers hun conclusies ter kennis van hun regeringen zullen brengen. Tot welke conclusies de militaire leiders, die sinds 3 Juni geheime besprekingen hebben gevoerd, zijn gekomen, werd niet medegedeeld. Naar verluidt is de militaire basis gelegd voor de toekomstige politieke maatregelen ter verwezenlijking van het door de Verenigde Staten voorgestelde bondgenootschap om aan de communisten in Zuid-Oost Azië een halt toe te roepen.

Hierbij zou gesproken zijn over militaire maatregelen om Frankrijk in zijn strijd tegen de Vietminh te helpen in geval te Genève geen regeling van het conflict tot stand wordt gebracht, of over de plannen om de veiligheid in dit gebied te handhaven als een bestand zou worden gesloten.

Recht tot het Hart

— Als gij alles met een donkere bril beziet, kunt ge de dingen nooit in het juiste licht en de ware verhoudingen zien.

In Sao Paulo

Wereldcongres persorganen

Sao Paulo. — Van 6 Augustus af zal er te Sao Paulo het eerste wereldcongres van persorganen gehouden worden ter gelegenheid van het 400-jarig bestaan van de stad. Er zal gesproken worden over de persvrijheid, officiële contróle-organen, het recht van informatie, de opvatting van het beroep, de pers, radio en televisie, toegang tot informatiebronnen, technische verbeteringen, machines en grondstoffen.

Washington. — Een raket van het type Viking heeft dezer dagen boven het proefterrein van White Sands in de Amerikaanse staat Nieuw Mexico een hoogte bereikt van 253 kilometer. De raket bereikte een snelheid van 6.880 kilometer per uur.

Dr. Max Euwe recipieert

Lof en waardering voor hetgeen in de afgelopen 12½ jaar bereikt werd

(van onze redacteur)

Emmastad. — Schakers zijn mensen, die hun weg in stilte gaan, het enigste geluid dat hoorbaar is tijdens schaakontmoetingen is het tikken van de wedstrijdklok en het geschuif der stukken. Maar gisteravond hebben bestuursleden van de Jubilerende vereniging „dr Max Euwe", temidden van enkele genoden en vrienden van andere schaakverenigingen, op intieme wijze het 12½-jarig bestaan gevierd onder meer luidruchtige omstandigheden. Want het mocht wel eens gezegd worden, dat de schaakvereniging „dr Max Euwe" in de afgelopen jaren een zeer werkzaam aandeel heeft gehad in de ontwikkeling van het schaakspel en als organisator van diverse schaakontmoetingen lauweren heeft geoogst, die zonder weerga zijn. De teneur van de — vaak geestigetoespraken, waarin vereniging en bestuur werden betrokken, was er een van diepe waardering voor de verdiensten, die de vereniging heeft gehad.

In het wijkgebouw van de Prot. Gem. „Emmastad" was het gisteren een recipiëren à la Max Euwe, dat wil zeggen, er heerste een geanimeerde stemming. Vele bloemstukkenken legden getuigenis af van het medeleven van deze voor Bestuur en Vereniging — en met haar de gehele Curaçaose schaakwereld — zo belangrijke dag. Want het behalen van een 12½-jarig jubileum, betekent een passeren van een mijlpaal, want, dat naast de vele spectaculaire sporten, die hier op ons eiland worden beoefend en welke met de nodige tam-tam worden aangekondigd, het schaken toch een eigen plaats inneemt, zodat er — om in schaaktermen te spreken — niet de minste reden voor is om van een matstelling te spreken. Is dat op zichzelf niet een prestatie? Bloemstukken van Centro Social Catolico, de Schelp, SV „Asiento", Shell Golfclub, VGKS, NASB, Capablanca, Reshevsky, alsmede twee bekers resp. een van Curaçao en een van de sportvereniging „Asiento" accentueerden ieder op hun wijze de waardering voor de Max-Euwe prestaties.

De voorzitter van de jubilerende vereniging, de heer J.G. van Gelder, heette de aanwezigen van harte welkom en bracht zijn blijdschap tot uitdrukking om nu eens iets te organiseren op een terrein, waar de vereniging zich niet sterk gevoelt, waarmede spr. op de receptie doelde. Spr. kon kort zijn in het memoreren van wat in de afgelopen jaren werd bereikt, de plaatselijke pers had daar uitvoerig op gewezen, zodat spr. zich verder ontslagen kon achten er nader op in te gaan.

Dat er ook buiten Curaçao belangstelling bestond voor dit jubileum, bleek uit de door de heer van Gelder voorgelezen telegrammen, waarin de heren dr Max Euwe, zijn broer Kees en P. Hoedemaker, actief lid van de vereniging en thans met pensioen in Nederland van hun belangstelling lieten blijken. De schaakafdeling van de „Shell" in den Haag, in het bijzonder de spelers, die met de telex-wedstrijden hadden meegedaan, alsmede de heer Harms, een der oprichters van de vereniging, stuurden vanuit Nederland hartelijke gelukwensen.

Hierna kwamen de vertegenwoordigers van diverse verenigingen aan het woord.

Waardering van de NASB

De vice-voorzitter van de NASB, de heer J. de Vries, wenste namens de bond de jubilerende vereniging van harte geluk met dit jubileum. Als voornaamste karaktertrek zag spr. de vitaliteit en activiteit van de vereniging, niet alleen de vereniging heeft van deze kenmerkende eigenschap geprofiteerd, ook de schaakbond heeft er zijn voordeel mee kunnen doen, aldus spr. die wees op het feit, dat er op schaakgebied geen initiatief werd genomen, of de vereniging „dr. Max Euwe" had in de realisering der plannen, wedstrijdleiding of anderzins een werkzaam aandeel.

In dit verband wees spr. ook de stimulerende arbeid van Max Euwe om het jeugdschaak te bevorderen, op de zo zeer geslaagde telex-wedstrijden tussen den Haag en Curaçao.

Voorts roemde spr. de teamgeest, de energie waarmede problemen worden aangepakt en overwonnen. Reeds nu kon spr. als zijn overtuiging uitspreken, dat het schaaktournooi t.g.v. het koperen jubileum was geslaagd.

Spr. wenste bestuur en vereniging namens de N.A.S.B. van harte succes toe.

Voldoening en trots

De heer G.E.A. Booi sprak namens de Schaakvereniging Curaçao en verzekerde het bestuur, dat de schaakvereniging Curaçao met voldoening en trots dit jubileum meeviert.

Immers, verschillende van de leden-oprichters van „dr Max Euwe" zijn in het verleden ook mede-oprichters en trouwe en actieve leden van onze vereniging geweest en hebben zeer veel bijgedragen tot de voorspoedige ontwikkeling van onze vereniging. Uw lid de heer L.A. Lemmens werd als erkenning voor zijn verdienstelijk werk, tot erelid van onze vereniging benoemd, aldus spr..

Spr. bracht voor het voetlicht dat „dr Max Euwe" door de jaren heen, vele zeer actieve leden heeft geteld die grote en belangrijke bijdragen hebben geleverd om het schaakleven op dit eiland te brengen tot wat het nu is. Hier mag U trots op zijn en wij, schakers van Curaçao, zijn er U dankbaar voor, aldus de heer Booi, die als stoffelijk blijk van sympathie en als een blijvend aandenken aan dit jubileum namens het Bestuur en de leden van de schaakvereniging Curaçao, een beker aanbood, vergezeld van de welgemeende wensen voor nog tal van jaren van ontwikkeling, groei en bloei van de Schaakvereniging „Dr. Max Euwe".

Vervolgens sprak de heer L.L. den Houting namens het jeugdwerk „De Schelp" die de prettige verstandhouding releveerde tussen de jeugd en dr Max Euwe, die zich zo veel moeite getroostte de jeugd de schaakbeginselen bij te brengen.

Asiento huldigt Euwe in sprankelende humor

Namens de Sportvereniging Asiento hield de heer J. Korevaar een geestige speech, waarin hij releveerde dat hoewel de schaakvereniging dr Max Euwe niet ressorteert onder het grote sportfamiliegezin Asiento, hij toch moest beamen, dat er van enige jalouzie geen sprake kon zijn.

Wellicht is het zo, dat de sport vereniging Asiento zich op het standpunt heeft gesteld dat bij haar meer de brute kracht thuis hoort en het intellect wellicht geen goed onderkomen zou vinden (hilariteit). En dat tijdens de Shell Olympiade de schaak onder de sport werd gerangschikt heeft ook niemand verbaasd.

Geestig voegde hij er aan toe, dat wanneer bij de Olympiade de wiskundige formule het schaken meer punten toekende, dit zeker geschied moest zijn vanwege het feit, dat men geïmponeerd is door het schaakspel.

Tenslotte wenste de heer Korevaar namens de Asiento-sportvereniging „dr Max Euwe" van harte geluk met dit jubileum en bood vervolgens een beker aan, daarbij de overtuiging uitsprekend, dat de twee bekers, die „dr Max Euwe" nu heeft, aanleiding zullen zijn voor een groot tournooi.

Namens de Suffisant Chess Organisation sprak de heer McKinleg McIntosh woorden van gelukwens, waarbij spr. memoreerde, hoe tijdens een ontmoeting met Max Euwe, die in een 9½-½ nederlaag uitliep, de verliezers met de teleurstellende gedachte rondliepen, dat ze het nooit zouden leren. Desalniettemin hoopte spr., dat „dr Max Euwe" met evenveel

(Vervolg op pagina 5)

Heden is overleden onze geliefde moeder, zuster, schoonmoeder en grootmoeder,

Mevr. de Weduwe

Maria Mercera Janga-Martires

in de ouderdom van 84 jaar.

De teraardebestelling zal hedenmiddag om 5 uur plaatsvinden vanuit het sterfhuis Sanatorium naar de R.K. Begraafplaats aan de Roodeweg.

Fam. Th. Janga-Harms
Fam. A. Janga-Harms
Fam. Boudewijn-Janga
Fam. Walle-Janga
Fam. Trappenber-Janga
Fam. Hernandez
Fam. Boye
Fam. M. Palm

Nog steeds televisie-plannen

Maar de Regering laat niets van zich horen

Willemstad. — Enige tijd geleden heeft de heer Max de Castro, handelend mede namens een belangengroep een vergunning aangevraagd voor het oprichten van een Televisiestation op Curaçao. De heer de Castro stelde in deze vergunning voor, om op elk toestel, dat op de Antillen zou worden ingevoerd een bedrag van Fls. 50.— als een soort „royalty" te laten betalen. Hieruit zouden de exploitatie en onderhoudskosten van het zendstation kunnen worden gedekt. Uiteraard zal, zodra een serie toestellen verkocht is begonnen worden met speciale reclame uitzendingen, de opbrengst hiervan wordt eveneens aangewend om de kosten te kunnen bestrijden.

De Landsregering staat min of meer afwijzend tegen bedoelde voorstellen, in het bijzonder de inning van het Royalty bedrag van fl. 50.— door middel van een landskantoor, in casu de Belastingen, hebben op onoverwinnelijke bezwaren gestuit.

Inmiddels heeft de heer de Castro een tegenvoorstel gelanceerd, waarin voorgesteld werd het z.g. royalty- bedrag door de Televisiemaatschappij i.o. zelf te doen innen, onder gehoudenheid echter, dat de douane de in te voeren toestellen niet vrijgeeft dan na machtiging van bedoelde maatschappij. Des televisie toestellen worden dus bij wijze van spreken „bevroren" en niet eerder vrijgegeven, dan nadat de administratie van de Televisiemaatschappij het royalty-bedrag heeft geïnd.

Tot op heden werd op dit voorstel niets meer van de Regering vernomen. De vraag is gewettigd, waarom zolang gewacht met een beslissing te nemen.

Het is bevreamdend tevens, dat dit verzoek, dit streven naar de moderne opbouw van Curaçao niet wordt gesteund zoals het moet. Immers, bij het oprichten van een Televisiezendstation op Curaçao zullen de Antillen alleen maar gebaat zijn, aldus de heer de Castro, die verder nog mededeelde, dat naar zijn schatting binnen drie jaar ongeveer een 15.000 tot 20.000 televisietoestellen kunnen worden verkocht op Aruba en Curaçao.

Ten aanzien van de uit te zenden programma's, deelde onze zegsman mede, dat de programma's uit het buitenland, Engeland, Amerika, Nederland en andere Europese landen zullen worden betrokken, ook voor locale programma's zal plaats worden ingeruimd.

VAN HET FILMDOEK

So this is love

De showfilm van de week kunnen wij zien in het *Roxy theater*, waar de film „So this is love" draait. Deze film is eigenlijk een beschrijving van het leven van de bekende ster Grace Moore, de „struggle" voor het bereiken van het ideaal, waar een meisje een naar begon te streven. Ontroerende momenten vindt men in deze film, twee liefdes had zij, doch voor haar levensdoel, de Opera, gaf zij alles op. Zij moest en zou als ster, als operastar dan wel te verstaan, op het toneel komen. De film begint, wanneer Grace Moore (Kathryn Grayson) het New Yorks Metropolitan Opera House binnentreedt om daar voor de eerste keer op te treden in de rol van Mimi in „La Bohème". Dan, terwijl zij de lege zaal in kijkt, beginnen de herinneringen vanaf haar jeugd te vloeien. Haar gehele leven trekt aan haar voorbij tot het moment waarop zij werkelijk voor de eerste keer in het Opera House optreedt. Haar bereikte carriere als Broadway-star laat zij schieten om verder te studeren voor de opera. Daar moeite is niet vergeefs geweest, zij bereikt die hoogte, die zij zich als eis gesteld heeft. Een bezoek aan Roxy dit weekend is alleszins aan te bevelen. Er is nog goed gezorgd voor sentiment, zodat naast goede muziek en zang de film alles biedt, wat men redelijkerwijs kan verlangen.

Thunder-Bay

Gaan wij naar *Cinelandia*, dan treffen wij daar een geheel ander programma aan. Een programma dat evenwel vele liefhebbers van avonturierfilms zal trekken. Wanneer men nu nog weet dat sterren als James Stewart en Danny Duryea, met in de vrouwelijke rollen Joanne Dru en Marcia Henderson het publiek zullen bezig houden, weet men zeker dat een bezoek aan *Cinelandia* deze week geen tijdsverspilling kan zijn. In een spannende doch emotionele strijd naar het zoeken van olie, waarbij James Stewart als dè avonturier de juiste plaats, waar de olie zich moet bevinden, aan weet te wijzen, houden genoemde sterren het minnend publiek urenlang in spanning. De moeilijkheden die de oliezoekers moeten overwinnen, de tegenwerking die zij ondervinden van de bewoners van het vissersdorpje, het dagenlange boren, midden in een baai vanaf een speciale door Steve Martin (James Stewart) ontworpen toren, het zijn episoden, die de prachtige kleurenfilm tot een der aardigste films maken. Vergeet dus niet dit weekend een bezoek te brengen aan Cinelandia.

Joe Louis Story

In **West-End** draait de Joe Louis Story, een gecombineerde sport- en speelfilm, waarin op realistische wijze het leven van de ex-wereldkampioen zwaargewicht bokser, Joe Louis, wordt verhaald. Deze legendarische figuur, die destijds en nu nog een ongekende populariteit geniet, zal vele bezoekers trekken. Enkele spelmomenten zijn genomen uit de partijen tegen Max Schmeling, Jimmy Braddock enz.

„Studebaker" ging vlot weg

Willemstad. — Gisteren werd ten kantore van Notaris J. Boesveld een zo goed als nieuwe Studebaker Champion, Starlight Coupe 1953, slechts 8200 km gelopen hebbende, in het openbaar verkocht. De wagen ging vlot de hand tegen een prijs van fl. 2.650.—. De catalogus prijs van deze wagen bedroeg fl. 5.300.—.

Zon straalt in de reflector

Kruispunt Roodeweg heeft moeilijkheden

Willemstad. — De verkeerslichten op de Roodeweg hebben in het begin nogal practische moeilijkheden gebaard aan het autorijdend publiek, dat nog wat onwennig staat tegenover dit systeem. Nu blijkt, dat de zonnestralen precies in de glazen reflectoren vallen, zodat het voor de bestuurders soms moeilijk is om te zien welke kleur licht nu brand, het oranje of het groene.

De heer Stuvel, inspecteur van de Verkeersafdeling deelde ons desgevraagd mede, dat er verbetering zal komen in deze situatie door het aanbrengen van speciale „zonnekapjes". Ook zullen er speciale lampen in komen.

Rio Canario

De verkeerslichten op Rio Canario kunnen waarschijnlijk reeds aan het eind van deze maand of begin volgende maand in gebruik worden genomen. D.O.W. denkt de volgende week een heel eind te komen met de werkzaamheden aan de installatie.

Tegenover de politiewacht wordt een „verkeerspaal", gelijk de paal die op de Pundazijde bij de brug staat, opgericht waarop de „verkeersregelaar" komt te staan. Dit is de man, die tijdens de spitsuren het verkeer door middel van allerlei knopjes kan bedienen.

De „klapregelaar", die tot nu toe nog steeds wordt gebruikt op Rio Canario, blijft voorlopig nog op Rio Canario om bij eventuele bij te springen. Het plan bestaat echter dat bedoeld bord op het volgende kruispunt ter hoogte van de ingang naar Suffisantdorp wordt geplaatst.

UITGESTELD

Willemstad. — De voor hedenmiddag vastgestelde wedstrijd tussen Plaate en Meit is uitgesteld tot Maandag as., in de plaats daarvan wordt hedenmiddag gespeeld Philip — Flores.

AGENDA

WEST-END

en 8.30 p.m. *„Joe Louis story"*
Zaterdag 7 en 9 p.m. Zondag 10.30 a.m. Zondag 4.30 p.m. *„Rodeo king and the señorita"* en 6.30 p.m. *„Government agents vs Phantom legion"*

CINELANDIA

Zaterdag 7 en 9. p.m. en Zondag 8.30 p.m. *„Thunder Bay"*
Zondag 6.30 p.m. *„The Cruel Sea"*

ROXY

Zaterdag 7 en 9 p.m. en Zondag 8.30 p.m. *„So this is Love"*
Zondag 10.30 a.m. *„Cuarto de Hotel"* 4.30 p.m. *„Maria Magdalena"* en 6.30 p.m. *„The white tower"*

CARIBE

Zaterdag 6 uur p.m. *„Nightriders of Montana* en 8 uur p.m. *Right Vaquero*
Zondag 6 uur p.m. *Pathfinder* en 8 uur p.m. *„De Zoon van Niemand"*.

ROYAL

Zaterdag 8 uur p.m. *„De Zoon van Niewand.*
Zondag 6 uur p.m. „Pride of Mary*land* en 8 uur p.m. *„Thunderbird*

REX

Zaterdag 8 uur p.m. *„Sor Alegria"*
Zondag 6 uur p.m. *„North of the Great Devid"* en 8 uur p.m. *„Fabulous Girl.*

SUFFISANT THEATER

„Diamond Queen" 20.00 uur.

Mundo Nobo Tennisstadion

Finale B-klasse van de R.C.C. kampioenschappen: Philip — Flores en Lourens — Bakhuis 16.00 uur.

BRITISH WEST INDIAN CLUB

Feestavond Koninginnedag 20.30 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N. Wachtdienst hr. C. Rentier, Kantoor Parera, tel. 1758 b.g.g. tel. 5573

APOTHEKEN

De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.) tel. 3222.

WIT GELE KRUIS

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Haaren, Niewindtstraat. 22 A. tel. 3773.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements- Geneeskundigen.
Van 12 — 13 Juni 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe-Sack-Sioe Plantersrust 7, tel. No. 3243.
In het 2de District:
Dr. P. E. Nassy Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij:

Dario Cardoze............Luna Park
H. C. Galmeyer..............Cerito
Servicenter, ...v. Engelen
J. R. Elsevier..............Gasparito
J. Isa...—...—...—... Stoppelweg
H. J. Scheidelaar........Mundo Nobo
Edelbron .... Ruyterkade
W. H. Winkel..........Hendrikplein
A Rosa....—..—....—..—..—.. Hato

Herinneringen aan de „kurketrekker"

Duizend kilometer met de „Baralt" van Curacao naar de Bovenwinden

Geen zonnedekken, maar toch een gezellig schip

I

Zolang het zeiltijdvak heeft geduurd, was Sint Eustatius de eerste aanloophaven voor wie uit Nederland, doorgaans van Texel uit, naar Curaçao reisde. Die tijd is onherroepelijk voorbij. Geen schip vaart meer van de Noordzee naar Sint Eustatius, of het moet een uitzonderingsgeval zijn, zoals zich enkele jaren geleden heeft voorgedaan, toen een rijke boerenemigrant van Nederland een vrachtboot met zijn have en goed uit het IJ naar de baai van Sint Eustatius liet varen.

Dr. J. Hartog, die kort geleden een bezoek bracht aan de Bovenwindse Eilanden, heeft zich op ons verzoek bereid verklaard een reeks artikelen hierover in ons blad te schrijven. De verschillende facetten van het sociale en economische leven, het toerisme en de historie dezer eilanden zullen ter sprake komen. In het eerste stuk mijmert de auteur over een soortgelijke reis, die hij vele jaren geleden maakte en waarvan de herinnering ongetwijfeld bij velen nog leeft.

Wie de Bovenwindse eilanden gaat zien, doet dit thans per vliegtuig. Hetzij van Curaçao uit. Hetzij van Puerto Rico, Guadeloupe, St. Kitts of een ander eiland uit. Het Juliana-vliegveld op Sint Maarten verbindt dit eiland met alles wat er in de buurt of niet in de buurt is. Aan goede connecties schort het niet op St Maarten.

Dat is echter sinds enige jaren zo.

De oude Baralt

Wij hebben het als zovelen in 1945 nog met de Baralt gedaan, een scheepje, dat de „kurketrekker" werd genoemd vanwege zijn draaiende beweging, waarmede het de duizend kilometer tussen Curaçao en Sint Maarten voorttolde. Daarvóór is het de Atlas geweest. Dáárvoor nog weer een ander schip. Maar altijd klein en altijd als een soort ark des behouds.

De Baralt werd genoemd naar Rafael Maria Baralt, vermoedelijk geboren op 2 Juli 1810 te Maracaibo en overleden op 2 Januari 1860. Baralt was wijsgeer en veldheer in een combinatie, die op zijn minst merkwaardig mag heten. Als jongen ging Baralt naar Santo Domingo, later naar Bogotá, waar hij zijn wijsgerige scholing opdeed. In 1830 ging hij terug naar wat Venezuela is, schaarde zich onder de vanen van generaal Mariño en vocht in de gouvernementstroepen tegen de revolutionnairen. Later ging hij naar Parijs, publiceerde het standaardwerk Historia moderna y antigua de Venezuela in 1841. Weer later is hij in Madrid, dicht en publiceert er en wordt tenslotte lid der Spaanse Academie.

Hoe het vroeger ging

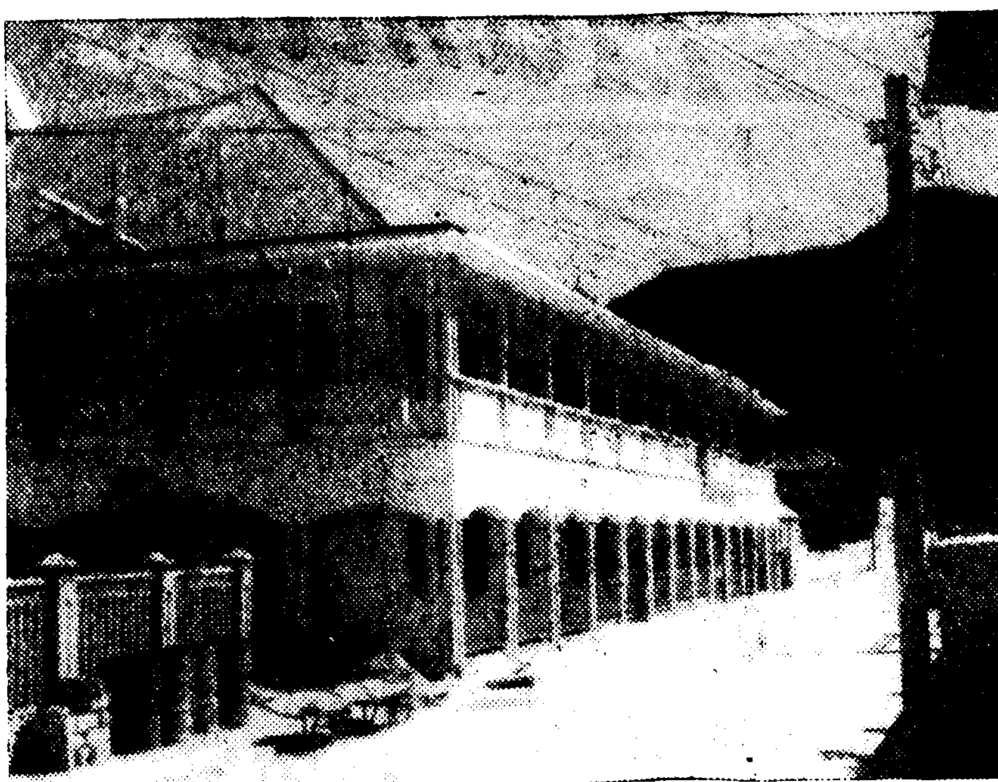
Het nauwe pleintje aan de Westwerf, Curaçao, waar wij toen embarqueerden, kende zijn klanten al. De auto's met stoelen, de karren met dozen, doeken, pakken en alles wat een mens maar bedenken kan om mee te sjouwen. Voor de een een stoel, voor de ander een hagelschaar. Elk heeft zijn behoeften. Als dan eindelijk de hebbens en houdens van allen waren ingeladen, begon het wachten op de post. Die was toen altijd te laat, maar geen mens bekreunde zich erom. De havenaalmoezenier deed nog eens de ronde. Hij kende zijn schaapjes. Daar loopt de eerste stuurman. Een vlotte blik, een „goede reis". Daar loopt een scheepsmaat. De aalmoezenier kent ze en zij kennen hem. Straks is er weer een ander schip. Dan weer een ander. De havenaalmoezenier was in die tijd een fenomeen op zich, als hij zich met het wapperende schapulier van zijn Dominicaanse habijt langs de trap naar een schip begaf. Later werd het door een blank gesteven majoorspak verwisseld; dat was practischer, maar minder pittoresk.

Langzamerhand kwamen de zakdoeken te voorschijn. Altijd staan er mensen met zakdoeken, als een schip vertrekken gaat.

Als er tenslotte wat beweging in het schip kwam, rende alles aan de wal naar de schipbrug om het van de veersteiger nogeens na te wuiven.

Dan zagen de reizenden met deemoed neer op de steevaste telaatkomer, die met een vergeefse ren de kaai opvloog, zijn valies neerzette en het schip bleef nakijken.

„Het was er maar een vandaag", zei de eerste stuurman ons die keer, jaren geleden.

Het enkele maanden geleden geopende nieuwe Zustershuis van de Dominicanessen van Voorschoten te Philipsburg, Sint Maarten. Het oude convent, van hout en opgevreten van de witte mieren, werd afgebroken. Op dezelfde plek verrees dit fraaie huis, welks bouwers poogden in beton en steen iets van de oude gratie der houten huizen te bewaren. Uitvoerders waren de Bouwmaatschappij Aruba.

Het primitieve bootje had zijn charme. Velen, die er hier wat jaartjes op hebben zitten, zullen zich de tocht op het tollende scheepje herinneren. Op vaste tijden kwam de hofmeester met zijn koffie, die altijd op het schoteltje lag. Later kwam hij met limonade, die niet uit het glas kwam, want hij vulde zijn glazen maar half.

Voorbij gleden de Gebroeders, de drie heuvels van Curaçao, de Tafelberg en Punt Kanon. In de verte lag Klein Curaçao, dat enkele jaren bij machte was de Curaçaose begroting sluitend te maken, toen de olie er nog niet was. De Brandaris verhief alras zijn kruin boven Bonaire. Dan viel de nacht. Tot ver voorbij Bonaire zag men de vuurpluim van de raffinaderij op Curaçao. Als een vurige zee danste het licht daar ten hemel; symbool van ons eiland Curaçao, symbool van ons werk.

De duizend kilometer naar Sint Maarten moest worden afgelegd. Negen mijl per uur, dat was dus enkele dagen eer het schip zijn reis had volbracht. Het kurketrekkerde over de baren, het hobbelde en tolde naar boven.

De groten vonden er de kleinen

Als de passagiers lang genoeg aan de ene kant hadden gezeten, opperde wel eens iemand het lumineuze idee aan de andere kant te gaan zitten. Het was dan handjes vasthouden aan een leuning, voetjes stoten tegen de balken van de reddingsboten. Het was allemaal wat benepen op de Baralt.

„Hier is het lekker", zeiden wij dan tegen elkaar. Straks gaan wij weer terug en vinden het aan de andere kant weer „lekker".

Zo zaten wij in het beroemde hoekje van de Baralt, dat door wie weet hoevelen is vastgelegd op geslaagde en niet-geslaagde foto's. Klein was het er. Geen shuffle-board en geen gymnastiekzalen met electrische massage. Geen tapkasten en geen wandelgangen. Geen zonnedekken en geen „swimming pools". Maar het knusse hoekje van de Baralt was rustig na vele drukke dagen, knus, omdat de groten er de kleinen vonden. Onopgesmukt, omdat er enkele momenten van het werkelijke leven werden beleefd, het gewone mensenbestaan, dat immer het meest interessant is en dat bij alle eentonigheid steeds weer het meeste boeit.

Al in geen jaren vaart het scheepje meer. Voor velen was de rondreis langs de Bovenwinden, die een dag of tien duurde, een goede trip gedurende de twee weken vacantie, die de meeste bedrijven en de overheid aan hun personeel hier elk jaar geven, buiten het grote verlof, dat slechts om de zoveel jaar terugkeert.

Wij hebben vernomen, dat de Baralt na vele jaren trouwe dienst op 11 Maart 1949 naar Europa is vertrokken en op 1 September 1950 aan een Engelse firma werd verkocht.

Wie nu „naar Boven" gaat, neemt het vliegtuig, dat de oversteek in goed drie uren maakt. Drie uren vertroeteling door een altijd glimlachende steward, die het u misschien kwalijk zou nemen, als u hem gewóón hofmeester noemde. Met gepoetste schoenen stapt u in en uit. Het is gerieflijk, maar niet langer knus.

Dr J. Hartog

Van een heuvel vlak bij Marigot heeft men dit uitzicht over de Franse kant van Sint Maarten. Boven op de rechter heuvel liggen de ruïnes van het Fort Louis. Dit is de weg, die van Grand'Cas naar Marigot voert, schitterend geasfalteerd. De weilanden rechts lopen zonder meer in de zee af, curieus: gras naast zilt water.

Moeilijkheden voor Himalaja-expeditie

De hoop dat het sir Edmund Hillary goed gaat is toegenomen, maar nieuwe pech heeft de klimmers getroffen in het verraderlijke Himalaja-gebergte.

Twee leden van een Britse expeditie die de 28.146 hoge Kanchejungha attaqueert werden gewond toen een lawine het groepje van zes man trof. De leider van de expeditie, dr. D. S. Matthews, brak een arm en een pink. Expeditielid Trevoor Braham liep ook verwondingen op.

Stormen vertragen de afdaling van de andere vier Britse klimmers. Charles Macfarlanse, de man die door Hillary gered is, is op weg naar het Indische grensdorp Jorbam om daar behandeld te worden wegens bevriezing opgelopen op de ruwe hellingen van Makalu.

Naar verluidt zijn ook twee gewonde leden van de expeditie bezig met een pijnlijke afdaling op de duizelingwekkende bergwand.

Geheim overleg inzake Oostenrijk?

Van betrouwbare zijde verneemt AFP dat op het ogenblik besprekingen worden gevoerd tussen Engeland, Frankrijk, de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie over het Oostenrijkse vraagstuk.

Dit overleg volgt op een verzoek van de Oostenrijkse regering, in Wenen een permanente conferentie te beleggen van vertegenwoordigers van de vier grote mogendheden.

De conferentie zou ten eerste de mogelijkheden moeten onderzoeken om het bezettingsstatuut in Oostenrijk te verzachten en ten tweede de mogelijkheid om zekere clausules van het staatsverdrag toe te passen voordat het verdrag is getekend.

Havana. — President Batista van Cuba heeft een wet ondertekend waardoor communisten uit regeringsdienst kunnen worden ontslagen om buitenlanders, die zich met communistische propaganda bezig houden buiten het land kunnen worden gezet.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1783

1895. — Heer Bommel keek een ogenblik naar de figuren van Tom Poes en de kruidenier Grootgrut, die van de heuvel afrolden en toen bekoelde zijn woede even plotseling, als hij gekomen was.

„Ach, ach! Dat had ik niet mogen doen!" stamelde hij verslagen. „Een heer mag zijn geduld niet verliezen, hoe hoog de nood hem ook naar de lippen stijgt, zei mijn vader altijd — en daar heb ik mijn tot nu toe aan gehouden! Ach...... hm......

Hij verzonk enige tijd in gepeins en rechtte zich toen de rug alsof hij een besluit had genomen.

„Het was eigenlijk hun eigen schuld!" mompelde hij koppig. „Ze hebben het recht niet om een heer te storen, die zijn iksel onderzoekt!"

Zo sprekende nam hij zijn toestel op en liep de heuvel af. Een tijd lang dwaalde hij over de heide, op zoek naar een rustige plek, doch de avond begon reeds te vallen, toen hij nog steeds eenzaam voortging.

Het zag er naar uit, dat hij de nacht in de natuur zou moeten doorbrengen en dat trok hem niet erg aan. Hij was dan ook erg blij, toen hij tenslotte de donkere omtrekken van een verlaten schaapskooi gewaar werd.

Met enige moeite opende hij de knarsende deur en baande zich een weg door stof en spinnewebben, totdat hij een rustig hoekje gevonden had. Daar zette hij zorgzaam zijn toestel neer.

„Zo", sprak hij, een lucifer aanstrijkend, „donker is het hier wel, maar het is stil en dat is de hoofdzaak. Bovendien wordt het vanzelf licht, wanneer ik mijn iksel-apparaat laat werken.

Komaan, nu ga ik eens een paar toetsen proberen, die ik nog niet gebruikt heb — wie weet, wat er dan tevoorschijn komt!"

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

20)

„Een ontslagen gevangene, meneer. Hij werkt tegenwoordig voor meneer Finch, in de appartementen hier boven."

„Nee toch! Een ontslagen gevangene, die voor meneer Finch werkt? Wat had hij uitgevoerd?"

„Verduistering en diefstal met braak, meneer. Maar ik heb gehoord, dat hij zijn leven gebeterd heeft; 't is nu een ordentelijk lid van de maatschappij."

„Maar hij is vroeger inbreker geweest?"

„Ja, meneer."

„Zo zo!"

Er kwam een stilte. Agent Garroway zat peinzend naar het plafond te staren: hij probeerde een goed synoniem te vinden voor een der bijvoeglijke naamwoorden in het gedicht, waaraan hij bezig was. Meneer Waddington kauwde met toewijding op zijn sigaar.

„Zeg, hoor eens!" zei meneer Waddington.

De agent schrok wakker uit zijn woordbespiegeling.

„Ja, meneer?" riep hij.

„Ik heb zo'n beetje zitten denken aan allerlei dingen, die je in boeken leest en zo," zei meneer Waddington. „Zouden zulke dingen nu echt gebeuren? Ik zal een voorbeeld geven. Als een slecht mens 't nu eens in zijn hoofd kreeg — 't is natuurlijk maar aan mensen te geven, die 't kunnen een veronderstelling — een schurk over te halen, om een ontzettend gevaarlijk werkje voor hem te doen, zou hij hem dan geld moeten geven?"

„Zeker, meneer, absoluut. Die heren zijn bar inhalig."

„Veel, denk je?"

„Nou, allicht een paar honderd dollars. Dat zal er wel van afhangen, hoe ernstig de misdaad was, die er op touw werd gezet."

„Een paar honderd dollars!"

„Tweehonderd, of misschien drie.."

Opnieuw heerste er stilte. Agent Garroway betuurde opnieuw het plafond. Hij moest een woord, hebben om de aanblik der New Yorkse straten te kenschetsen, en daar had hij in regel twee „rommelig" voor gebruikt. Maar „rommelig was te lang, en 't klonk niet dichterlijk ook. „Ruig!" Ja, dat was beter. Hij liet het woord over zijn tong rollen, maar toen drong het opeens tot hem door, dat zijn metgezel gesproken had.

„Pardon, meneer?"

Er stond een eigenaardige glans in de ogen van de heer Waddington. Hij klopte agent Garroway op zijn knie.

„Zeg, hoor eens! Ik vind jou een aardig gezicht hebben, Larrabee."

„Mijn naam is Garroway."

„Je naam kan me niet schelen. Ik heb 't over je gezicht. Dat bevalt me uitstekend, zei ik. Hoor nu eens — heb je zin om een hele bom geld te verdienen?"

„Zeker, meneer."

„Nou, ik wil er best voor uitkomen, dat ik je een geschikte vent vind, en nu wil ik iets voor je doen, dat ik lang niet voor iedereén doen zou. Heb je weleens gehoord van de filmmaatschappij Mooier en Beter, in Hollywood?"

„Nee, meneer," zei Garroway.

„Da's nou juist het merkwaardige," zei meneer Waddington met een soort van verrukking. „Geen mens heeft er nog ooit van gehoord. Da's nog eens wat anders dan die antieke afgezaagde zaakjes, de Verenigde Spelers en zo, waar iedereen z'n buik vol van heeft. Nieuw leven en jonge kracht, voel je wel? En nu zal ik je zeggen, wat ik voor je wil doen. Ik zal je een pakje aandelen in die jonge, bloeiende onderneming overdoen voor een heel zacht prijsje. Je zou je beledigd voelen als ik ze je voor niemendal gaf, wat ik natuurlijk 't liefste zou doen. Maar ik zal je zo weinig laten betalen, dat 't op hetzelfde neerkomt. Dat pakje aandelen is duizenden en nog eens duizenden dollars waard, en ik zal 't je geven voor driehonderd. Héb je driehonderd dollar?" vroeg meneer Waddington bezorgd.

„Ja, meneer, die heb ik wel, maar.."

Meneer Waddington zwaaide met zijn sigaar.

„Laat dat woordje „maar" er nu maar af! Ik begrijp best, wat je zeggen wilt. Je wilt me aan mijn verstand brengen, dat ik mezelf te kort doe. Dat dóé ik ook, ik weet 't; maar wat zou dat? Je kent mijn naam wel. Je weet wie je voorhebt? Wat kan mij een beetje geld schelen? Ik zeg maar zo: als je eenmaal geld genoeg bij elkaar hebt, zoals ik, en als 't meer dan genoeg is om je vrouw en je kinderen royaal te onderhouden, dan moet je voor een ander óók wat overhebben. Dan ben je als vriend der mensheid verplicht, het overschot gebruiken en 't weten te waarderen. Je kunt waarschijnlijk net zo goed wat extra-verdienste gebruiken als iedereen, niet?"

„Dat kan ik zeker, meneer."

„Goed, dan is dit voor jou," zei meneer Waddington, de agent het pakje papieren toestekend. „Hier is je extra-verdienste. En geloof mij maar; 't wordt geen klein beetje. Die filmmaatschappij Mooier en Beter gaat met reuzensprongen vooruit. 't Is het beste wat je maar hebben kunt, sinds Marconi de gramofoon heeft uitgevonden."

Agent Garroway nam de aandelen aan en betastte ze peinzend.

„'t Is wél prachtig gedrukt," zei hij. „Met die rand."

„O, zie je 't ook? En dan moet je al die dollartekens achterop eens kijken. En dat zegel. Zie je die handtekeningen? Dat zegt nogal iets. Wat een namen hè? En je weet wat de film is. Nog groter industrie dan 't ingeblikte vlees. En de Mooier en Beter is de beste maatschappij van allemaal. Een toekomst, meneer! Heel wat anders dan al die andere maatschappijen. Om maar één ding te noemen: ze vertikken 't tot nu toe, al hun contanten in dividend uit te betalen."

„Ja, meneer?"

„Ja hoor! Nog geen cent aan de buitenwacht weggegooid."

„Is 't er allemaal nog?"

„Alles is er nog. Ze hebben 't vastgehouden. Is dat even wat? En dan nog iets. Ze hebben nog geeneen film de wereld in gestuurd."

„Hebben ze die ook allemaal nog?"

„Hebben ze óók allemaal nog. Niets uit handen gegeven. Hebben ze in kasten liggen, bij tientallen in de rij. En dan die kwestie van die reusachtige uitgaven, 't ongeluk van al die andere filmmaatschappijen. Die gaan er aan te gronde. Reusachtige studio's.... dure directeurs.... sterren met ontzettende salarissen."

„Zijn die er ook allemaal nog?"

„Nee, meneer! Dat is 't 'm juist. Die zijn er niét! De filmmaatschappij Mooier en Beter hééft geen Toscanini's of Gloria Swansons, die 'r geld opslikken. Ze heeft niet eens een studio." „Ook geen studio?"

„Nee, meneer! Alleen maar een maatschappij. Is dat een voordelig zaakje of niet?"

De zachtzinnige, blauwe ogen van agent Garroway stonden groot.

„Nu, ik moet zeggen," gaf hij toe, "t lijkt me een prachtkans."

„Een prachtkans?" riep meneer Waddington uit. „Zo'n kans krijg je maar eens in de honderd jaar! En zo moet een mens vooruitkomen — door zijn kansen waar te nemen. Als de Atlantische Oceaan zijn kans niet had waargenomen, was hij nu misschien nóg een klein plasje geweest! Ik ben eigenlijk gek...."

Hier zweeg meneer Waddington. Zijn voorhoofd kwam vol rimpels. Hij griste de agent het bosje aandelen uit de hand en maakte er een beweging mee in de richting van zijn zak.

„Nee!" zei hij, „ik zie er toch maar van af. Nu ik 't goed bekijk, kan ik er niet toe besluiten."

„Maar, meneer!"

„Nee. Ik zou wel gek zijn."

„Ja maar, meneer Waddington...."

Nu scheen het, alsof Henry Waddington loskwam uit een betovering. Met een ruk van zijn lichaam riep hij zichzelf tot de orde en hij keek de agent aan alsof hij wou zeggen: Waar ben ik? Hij slaakte een diepe, rouwmoedige zucht.

„Daar heb je nou weer de boze macht van het geld," zei hij. „'t Is net een duivel. 't Is verschrikkelijk, zoals het een mens al zijn beginselen en goede voornemens aftapt! De hebzucht had me te pakken, toen ik zei, dat ik die aandelen niet afstond. Grof, egoïstische hebzucht. Ik, die notabene millioenen op de bank heb staan, kan nóg niet nalaten me te verzetten tegen en edelmoedige opwelling, om een medemens, die ik nu eenmaal graag mag, een weldaad te bewijzen. 't Is afschuwelijk!" Hij rukte het pakje uit zijn zak en gooide het de politieagent toe. „Hier, pak aan, vóór ik weer zwak word. Geef op je driehonderd dollar, en laat ik dan maar gauw maken dat ik wegkom."

„Ik heb geen woorden genoeg om u te bedanken, meneer."

„Niets te danken, niets te danken. Eén — twee — drie," zei meneer Waddington. de bankbiljetten tellend. „Je hoeft me nergens voor te danken. 't Genoegen is helemaal aan mijn kant."

x x x

Terwijl het gesprek, hierboven geboekstaafd, werd gevoerd, was een verdieping hoger Frederick Mullett bezig zijn verloofde, Fanny Welch, te onthalen op een klein eetpartijtje, in de keuken der woning van George Finch.

Het is voor een man een moeilijke taak, een gezicht van nederige verering te vertonen, terwijl hij zijn mond vol koude biefstuk met sambal heeft; maar onmogelijk is het niet, want Mullett deed het op dit ogenblik. Hij keek naar Fanny bijna precies zo, als George Finch naar Molly Waddington had gekeken, en James Fletcher naar madame Eulalie, en zoals millioen andere jongemannen in New York en omstreken keken, of weldra zouden kijken, naar millioen andere jonge dames. Frederick Mullet had nogal laat de liefde gevonden, want hij had een druk leven achter de rug, maar nu hij haar gevonden had, hield hij haar stevig vast.

Naar het uiterlijk te oordelen was Fanny Welch zijn verering niet onwaardig. 't Was een knap meiske met een smal gezichtje en pikante, zwarte ogen. Een der eigenaardigheden, die men het eerst bij haar opmerkte, was de slanke fraalheid van haar handen en de lengte van haar beweeglijke, gevoelige vingers. Aardige handen te hebben is een der grootste voordelen, die het zakkenrollarsvak oplevert.

Fanny keek rond.

„Ik vind 't hier wel leuk," zei ze.

„Ja, engel?" zei Mullett tederlijk. „Dat doet me plezier. Ik hoopte 't al. Want ik heb een geheimpje voor je."

„Wat dan?"

„We zullen hier onze wittebroodsweken doorbrengen saampjes!"

„Hè? Hier in de keuken?"

„Natuurlijk niet, engel. We nemen de hele woning, met het dak er bij."

„En wat zegt meneer Finch daar van?"

„Die weet 't nog niet, lieve schat. Meneer Finch heeft zich óók pas verloofd, zie je, dus hij zal wel gauw gaan trouwen ,want hij hoeft nergens op te wachten, en dan gaat hij natuurlijk op de huwelijksreis, dus dan kunnen we hier een eeuwige tijd net doen, of we thuis zijn. Hoe vind je dat?"

„Lijkt me niet kwaad.."

zaakje laten zien. 't Is de mooiste

„Als we klaar zijn, zal ik je 't hele atelierwoning in de hele buurt. We hebben een mooie grote huiskamer, met uitzicht op 't dak, en glazen deuren, dus je kunt zó naar buiten lopen om een luchtje te scheppen, als je zin hebt. En er is een slaapveranda op 't dak, voor 't warme weer. En een badcel met warm en koud water. Je zult 't nergens knusser vinden, dus we zitten hier zo prettig als wat, als twee vogeltjes in een nest. En als we de wittebroodsweken door zijn, gaan we naar Long Island, en dan kopen we 'n aardig gedoetje, een eendenfokkerijtje, en dan leven we altijd gelukkig en tevreden."

(Wordt vervolgd)

Wip en Pluim zijn ongehoorzaam

Wip was een konijnenjongetje met een vrolijk gezichtje.

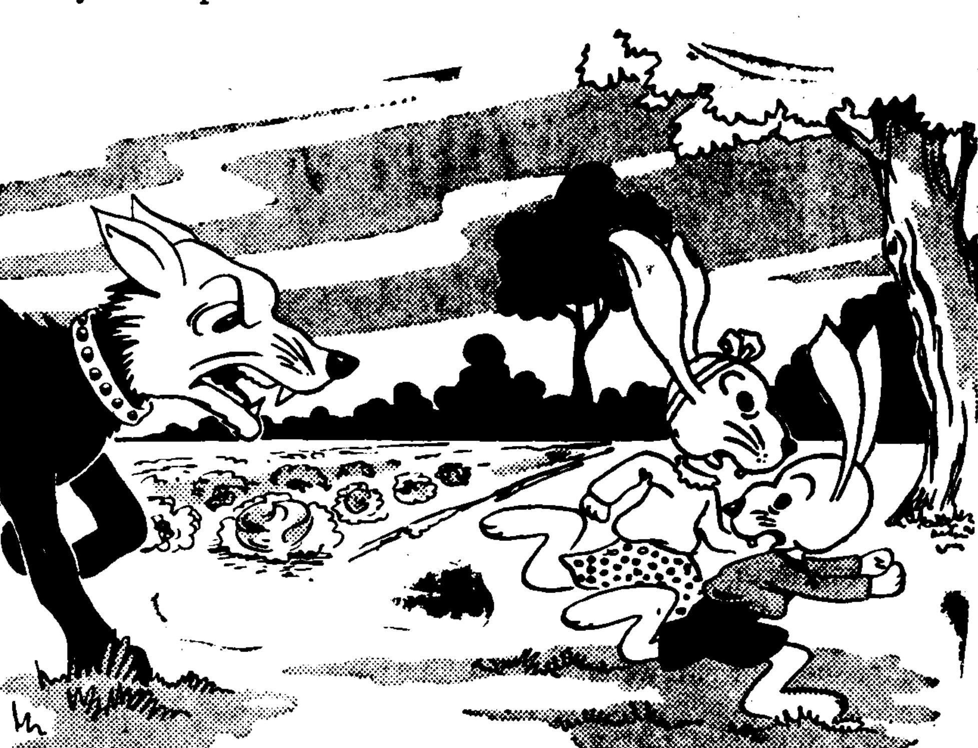
Eigenlijk heette hij Jaap, net als zijn vader, maar omdat hij nooit rustig kon blijven zitten, zelfs tijdens het eten niet, noemde iedereen hem Wip.

Weet je wat jammer was van die Wip? Hij was erg ongehoorzaam en haalde streken uit, waar vader en moeder erg verdrietig over waren.

Hij had nog twee zusjes. Dat waren Pluim, die even oud was als Wip, en Pluisje, die nog maar een baby was.

Met de hele familie woonde Wip in een holletje bij het land van boer Koos. Op dat land stonden de heerlijkste dingen. Lekkere spruitjes en sappige worteltjes. Het was jammer, dat vader hun verboden had om alleen naar het land te gaan.

's Avonds mochten ze wel eens met vader mee. Fijn was dat. Er kwamen dan een heleboel konijnen eten halen en soms hadden ze nog even de tijd om met hun vriendjes te spelen.

Vader zei, dat ze erg voorzichtig moesten zijn, want de boer vond het niets leuk, dat ze hier kwamen eten; half afgegeten kooltjes kon hij nu eenmaal niet verkopen. Soms was hij zo boos op de konijntjes, dat hij Bruno, zijn hond, het land opstuurde; en voor Bruno waren ze allemaal erg bang.

Het liep tegen de zomer. Moeder had het erg druk. Het holletje moest schoon gemaakt worden. O, wat was er nog veel te doen. De ruiten zemen, de vloeren boenen en de muren witten.

's Morgens had moeder tegen Pluim gezegd, dat zij vandaag even op Pluisje moest passen en Wip kon wel eens even naar Wolstaart gaan om een emmer witkalk te halen.

O, wat was dat nu naar. Wip en Pluim hadden net afgesproken, dat ze vandaag eens fijn samen naar het land van boer Koos zouden gaan. Er stonden nu zulke sappige slaboontjes en worteltjes op, had Snuitje, hun buurmeisje, verteld. Nu viel hun hele plan in duigen.

Wip was er boos om en Pluim wilde niet met Pluisje spelen.

Bah, die nare schoonmaak ook! „Weet je wat we zullen doen?" fluisterde Wip, „we gaan even stiekem wat wortels halen en dan ga ik daarna vlug naar de winkel van Wolstaart om de witkalk te halen. Moeder is nu toch druk aan het werk en Pluisje speelt wel even alleen."

Nu, eerst durfde Pluim het niet te doen, maar ze was bang, dat Wip haar kinderachtig zou vinden, en toen ze dacht aan de smulpartij, die ze konden hebben, zei ze dat ze wel mee zou gaan.

Even keken ze om de hoek van de kamerdeur of moeder nog aan het werk was. Ja, hoor, die was druk aan het boenen en ze merkte niet eens, dat ze in de kamer kwamen kijken. Pluisje zat te spelen, dus rrrt, rrrrt, daar holden ze weg.

Ze kenden de weg naar het land goed en waren er vlug.

Hmm, wat een lekkere sla stond er; even van proeven.

Zo gingen ze al verder en verder en merkten niet, dat ze al een heel eind op het land waren.

Toen plotseling.. woef! woef! Daar kwam Bruno op hen af.

O, wat schrokken de twee stoute konijntjes. Eerst konden ze niet lopen van schrik, maar toen opeens renden ze weg. Bruno achter hen aan.

Gelukkig was Bruno een beetje oud en kon hij niet zo erg hard meer lopen. Na een poosje was hij al een heel eind achtergeraakt. Wip en Pluim sprongen het bos in en vonden daar een verlaten konijnenhol. Vlug kropen ze daar in. Doodstil zaten ze daar, ze durfden bijna geen adem te halen, want Bruno liep hen te zoeken en snuffelde overal rond. Gelukkig kon hij ze niet vinden, maar zo lang hij nog in het bos was, durfden ze niet naar buiten te komen.

Pluim begon te huilen. Wat zou Pluisje nu doen, dacht ze; als ze maar niet weggelopen was, want dan zou Bruno haar vast vinden.

Wip had nu ook berouw over zijn ongehoorzaamheid en kreeg ook al tranen in zijn ogen; maar hij veegde ze vlug weg met zijn pootje. Hij was toch zeker geen klein kind, dat nog huilde!

Het werd al donker en nog zaten ze daar. O, wat hadden ze een honger en het werd zo koud. Ze bibberden er van. Voorzichtig keek Wip naar buiten. Bruno was gelukkig naar huis gegaan. Samen liepen ze nu door het donkere bos. Twee bange konijnenkindertjes.

Toen ze zo een poosje gelopen hadden, hoorden ze hun naam roepen.

Dat was vader, die hen riep.

Bevend gaven ze antwoord en even later stond vader bij hen.

Hij keek heel ernstig en zei: „Gaat maar vlug mee."

Spoedig waren ze thuis, waar moeder hen met tranen in haar ogen opwachtte. Ze was erg ongerust geweest. Toen ze Bruno hoorde blaffen, was ze even gaan kijken of Pluim en Pluisje niet te ver van het holletje waren weggegaan, en daar had ze Pluisje alleen gevonden. Ze lag te slapen met haar pop in haar armen.

Moeder begreep toen, dat Wip en Pluim weer ongehoorzaam waren geweest. Toen vader thuis kwam, was hij ze direct gaan zoeken.

„Jullie moesten eigenlijk zonder eten naar bed", zei vader, toen ze alles verteld hadden. „Je wist toch wel dat het gevaarlijk was."

Pluim en Wip begonnen te huilen van de honger.

„Jullie moeten me beloven, dat je nooit meer alleen naar het land zult gaan", zei vader nu.

Dat deden ze maar al te graag. Toen kregen ze nog een lekkere sappige wortel van moeder en gingen vlug naar hun bedjes.

's Nachts droomden ze nog van Bruno, die hen zo was nagerend.

J.B.

Marlene Deira	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	80	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	70	"
Robert Sanches	70	"
Ivy Dovale	95	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	75	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	55	"
Wilda Curiel	90	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	85	"
R. Scrvage	45	"
Donald Davelaar	90	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	60	"
Ronald Pluim	60	"
M. Campagnard	80	"
F. Vijzelman	95	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marilú Capriles	35	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Edmund Perry	45	"
Faustina Frank	30	"
Stanley [illegible]	30	"
Paulientje Vissérs	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	80	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	35	"
Ilse Dovale	55	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Jan van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Jean L. van Opstal	85	"
Rodion v. Eijma	85	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	40	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	20	"
Georgetina Pluim	40	"
Edeltrüd Juda	75	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	40	"
Joyce Perry	20	"
Enny Wever	20	"
Norman Ugueto	50	"
Arline Ugueto	60	"
Delia Arron	90	"
Rene Ugueto	60	"
Harold v. Eijma	75	"
S. Casseres	80	"
Ivy Ignacio	30	"
Orsine Kamperveen	75	"
Emerita Gerard	30	"
Raquiel Ramos	30	"
Adelgonde Juda	65	"
Carlos Kranwinkel	40	"
Roy de Vries	20	"
Merle van Eijma	55	"
Marlene Kamperveen	55	"
Reina Dongen	45	"
Hella Chundro	35	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	50	"
Aida Dongen	50	"
Lino Virginia	10	"
George Richardson	10	"
Kiki Bernardus	10	"
Wanda de Freitas	60	"
Jenny Fraai	45	"
Mirtha Casseres	65	"
Franklin Sanches	45	"
Ivonne Chin Sue	60	"
Frits Hasham	15	"
Waldemar van Eijma	25	"
Vera Caster	30	"
Franciën Mulder	15	"
Harold Noorden	30	"
Agrepina Maduro	20	"
Vivienne Pietersz	35	"
Lenny Arron	45	"
Claudina Becker	25	"
Henry v. Meeteren	20	"
A. Verstappen	45	"
Trudeke Stam	15	"
P. Sprockel	25	"
B. Snik	35	"
Jan Masthof	25	"
Albert Davelaar	25	"
Ingrid Hosé	10	"
R. Vijzelman	20	"
Juan Lauff	20	"
Ilka Curiel	10	"
Lucille Curiel	10	"
Wilma Espacia	10	"
Consuelo Tromp	10	"

DE VOS EN DE TIJGER

Een vos ontmoette een tijger in het bos.

„Pas op", zei de vos, „want alle dieren gaan aan de haal, omdat er een dappere jager rondsluipt. Zullen we elkander helpen?"

„Poeh", zei de tijger. „Wat heb ik aan jullie? Laat die jager maar komen. Ik loop niet weg, ik ben sterk en ik heb niemands hulp nodig."

De vos dacht er het zijne van en de eigenwijze tijger liep het bos in, om te zoeken naar de jager. Telkens als de tijger een schichtig dier zag wegflitsen tussen de struiken, lachte hij spottend en schudde zijn machtige kop om wat hij zo'n domheid noemde.

Weglopen voor een man, verbeeld je.

De jager zat ergens verscholen in een boom en volgde met zijn scherpe blikken alle bewegingen van de tijger. Indien alle dieren zich hadden verenigd, om zoals de vos zulks wenste, de man aan te vallen, dan zou de jager vast en zeker nog een benauwd uurtje beleefd hebben, maar de dieren lieten de man de weg vrij.

Behalve die eigenwijze tijger. Z...... zoem.

Wat was dat? Plots voelde de tijger een stekende, brandende pijn in zijn ingewanden. Hij rolde op de grond, gromde en schuimbekte van woede, maar weldra lag hij heel stil. De pijl van de jager had zijn doel niet gemist.

„Dat komt er van", zei de vos, „als je zo eigenwijs wilt zijn en denkt, dat je zelfs een mens te slim af bent. Met z'n allen hadden we misschien de vijand kunnen verdrijven, maar nu heeft hij jou gedood, zonder dat je hem zelfs hebt gezien."

De vos had gelijk. In moeite en gevaar moeten we de handen ineen slaan en niet elk voor zichzelf het gevaar willen keren, want dan lopen we kans, er niet zonder kleerscheuren af te komen. Net als die domme tijger.

Brief van Tante Corry

Zo, beste neefjes en nichtjes, Tante Corry kan merken, dat jullie met Pinksteren een heel kleine vacantie hebt gehad en eens lekker een beetje geluierd hebt. Want er waren lang niet zo veel brieven als anders. Toch is onze steeds groter wordende „Amigoe" - Kinderkrant - familie al weer uitgebreid. Wilda Curiel heeft daar voor gezorgd. Zij schreef, dat Wilma Espacia en Consuelo Tromp lid willen worden. Nu, de twee zijn van harte welkom, hoor, dat weet je. Tante Corry hoopt, dat zij veel raadsels zullen oplossen.

Wanda Freitas schrijft, dat zij erg van rebussen houdt. Ja, Wanda, je oplossing is goed.

Harold Noorden schrijft, dat hij de oplossing niet kon vinden.

Maar toen hij in zijn spreekwoord-boek was gaan snuffelen, had hij het gauw gevonden.

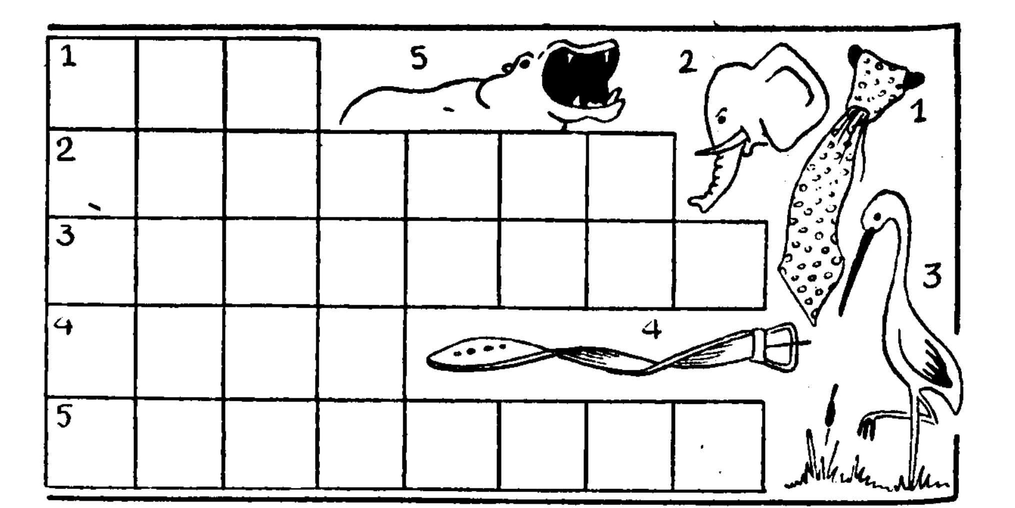
Sigrid en Oswin Thomas Casseres stuurden weer prachtige tekeningen in mooie kleuren. Sigrid deed er zelfs een aardig verhaal bij. Heel leuk, hoor.

En nu de prijswinnaar. Na loting won Marlene Deira het boek.

De uislag van de vorige rebus luidde:
De Kat uit de boom kijken.

Voor de volgende keer een Rozestruik-puzzle. Doet er je best maar eens op. Vergeet niet de oplossing vóór Dinsdag 22 Juni op te zenden aan

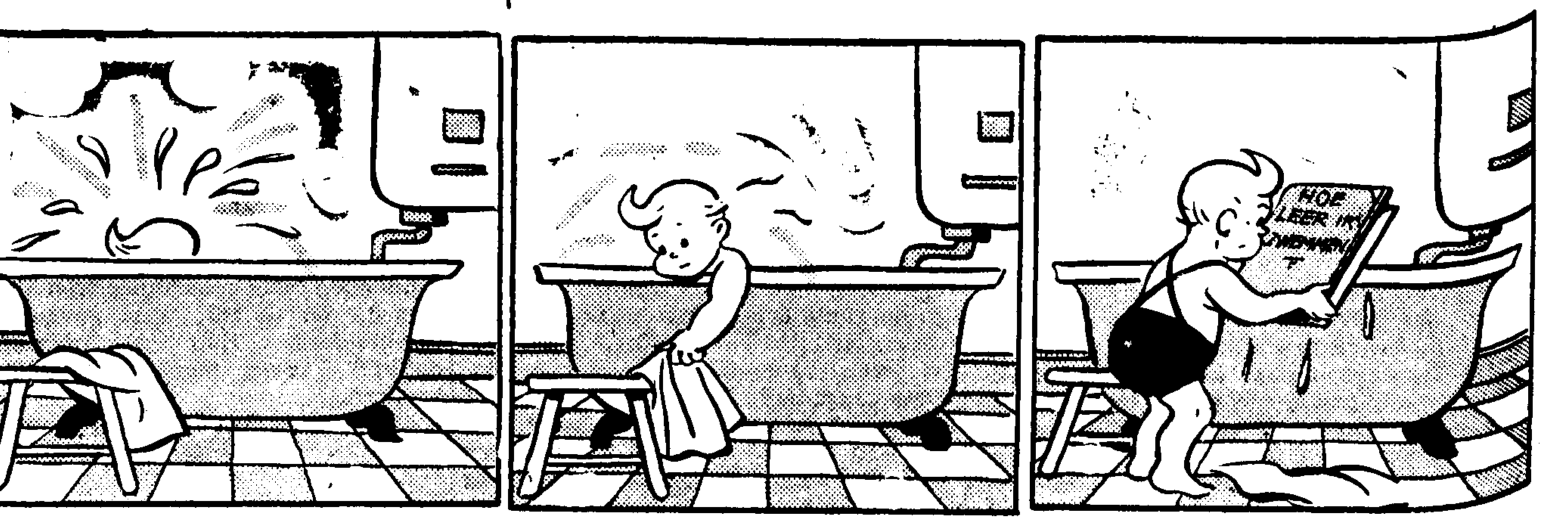
Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Willemstad N.A.

ROZESTRUIKPUZZLE

Jantje heeft bij het stappen over een rozestruik „iets" in zijn kuit gekregen. Iets dat erg prikt en is blijven steken. Maar wat?

Vul de vijf woordjes in, in bovenstaande vakjes. Welke die woordjes zijn, zie je aan de vijf afbeeldingen. De eerste letters van die vijf woordjes vormen dan, gelezen van boven naar beneden, de naam van het „ding", dat in Jantje's kuit stak.

Evenement in Nederlands dierenpark

Duizenden bezoekers zien een spoedoperatie van leeuwin

Tweede Pinksterdag, 's middags om circa vijf uur, hebben duizenden bezoekers van het dierenpark Wassenaar een bijzonder evenement beleefd, toen zij getuige konden zijn van een spoedoperatie, welke de grote Abessijnse leeuwin Simba moest ondergaan. Het was uiteraard bekend, dat deze Afrikaanse leeuwin in blijde verwachting verkeerde, doch gedurende de laatste dagen was een achteruitgang in de normale gang van zaken te bespeuren, waarover men zich in het dierenpark bezorgd maakte. De toestand werd zodanig, dat de behandelende dierenarts, dokter J. Gazenbeek, het noodzakelijk achtte om direct operatief in te grijpen. Oppassers trachtten toen de leeuwin in haar nachtverblijf te lokken, hetgeen echter door haar prikkelbare humeur niet gelukte. Na overleg werd besloten om de operatie te doen plaats vinden in het grote leeuwenverblijf, hoewel dit geen ongevaarlijke onderneming was.

Oppasser gewond

Behalve de patiënt werden alle andere leeuwen opgesloten, waarna de paden in de directe omgeving van het leeuwenverblijf voor het publiek werden gesloten. Achter de afzetting stond echter een grote menigte in gespannen afwachting de loop der gebeurtenissen af te wachten.

Een zestal ervaren roofdierenoppassers stelde zich in de buurt van de leeuwin buiten de kooi op, terwijl twee anderen haar met lange gaffels langzamerhand naar de gaasafrastering dreven. Drie van de zes oppassers kropen langs de grond mee totdat het hen gelukte de staart van de leeuwin in handen te krijgen en met man en macht vast te houden. Daarna konden drie andere oppassers met lasso's en gaffels gewapend het leeuwenverblijf binnen gaan, waar het dier onder woedend gebrul zich van zijn belagers trachten te ontdoen.

Voorbeeldig samenwerkend en met grote zelfbeheersing slaagden de oppassers onder de ogen van een in grote spanning verkerend publiek erin de voorpoten vast en de muil van het dier dicht te binden, waarbij ze herhaaldelijk op het nippertje ontkwamen aan de bliksemsnelle klauwen en flitsende kaken. Het doordringend gebrul van het strijdende roofdier deed tot ver in de omtrek alle andere dieren zwijgen. Enkele vrouwen vielen flauw. Het was een verademing toen het dier eindelijk zover was gebonden, dat het enigszins stil lag, hoewel het toen nog voortdurend de klauwen in alle richtingen uitsloeg.

Dokter Gazenbeek verrichtte in hemdsmouwen de operatie, welke verricht moest worden in verband met het ter wereld brengen van de welpen. Het operatieve ingrijpen verliep goed. Er werden twee wollige welpjes geboren die voorlopig met de fles gevoed zullen worden. Nadat de arts, het leeuwenverblijf weer verlaten had, begon voor de oppassers, die gedurende de operatie met alle macht getracht hadden de leeuwin in bedwang te houden, de lastige taak om het dier de vrijheid terug te geven en toch veilig buiten het leeuwenverblijf te komen. De patiënt verkeerde namelijk niet bepaald in een stemming om hen zo maar rustig te laten vertrekken.. Dit bleek wel toen de leeuwin met een klauwzwaai de kans zag de roofdierenoppasser Kagelmaker de onderarm open te rijten. Hoewel de ontstane vleeswonden rijkelijk bloedden, week de heer K. niet. De leeuwin werd in bedwang gehouden totdat de lasso's waren losgemaakt en de oppassers de kooi hadden verlaten. Toen alle mannen veilig buiten waren, liet men het dier los waarna het wonderlijk snel weer rustig werd.

CURACAO

Expert naar Curacao voor onze haven

Rotterdam. — De directeur van het gemeentelijk havenbedrijf te Rotterdam, ir N.Th. Koomans, heeft van de Technisch-Economische Raad van de Nederlandse Antillen het verzoek ontvangen voor vier a zes weken naar Curaçao en Aruba te komen teneinde van advies te dienen over de havenoutillages en de havenexploitatie aldaar. Ir Koomans zal aan deze uitnodiging gevolg geven en zich over enige weken naar de Nederlandse Antillen begeven.

Basketball

Willemstad. — De basketballwedstrijden t.b.v. het Gebrekkige Kind werden gisteren voortgezet in het Bargebad met de volgende wedstrijden: Lightning — Shooting Star 40—29 en SDL — Rhoda 30—24.

Millionarios naar Curaçao

Willemstad. — De Colombiaanse voetbalploeg Millonarios, zo vernemen wij, zal binnenkort een bezoek aan Curaçao brengen. Het ligt in het voornemen van de CVB om twee wedstrijden te doen spelen tegen het Curaçaose Bondselftal, zijnde een goede training voor het aanstaand bezoek van het Nederlandse Bondselftal. De wedstrijden zullen vermoedelijk worden gespeeld óf op 20 óf op 27 Juni as. Nadere berichten zullen t.z.t. worden medegedeeld.

Journaal van de Mobiele Brigade

Kleine vangst

Willemstad. — Een kleine vangst haalde de M.B. gisteren binnen. Viermaal werd assistentie verleend, vijf personen werden „gewaarschuwd" en vier kregen een proces-verbaal. Er werd tevens een lichte aanrijding behandeld.

Blikjes vs. fles

De plaag van gooiende jongens is voorlopig nog niet afgelopen. Steeds weer komen meldingen binnen van kwajongens, die met stenen of dergelijke dingen, zoals lege blikjes en flessen gooien. Gisteren deden enkele knapen het weer met lege blikjes, die zij naar de man H.B. gooiden. Deze liet zich echter niet onbetuigd en gooide een fles terug. De M.B. onderzoekt het geval.

Dr. Max Euwe..

(Vervolg van pagina 2)

energie en kracht zal blijven werken aan de verdere ontwikkeling en populariteit van het spel.

De heer J. Bloemendaal sprak hartelijke woorden van appreciatie en gelukwens namens de Asiento-biljartvereniging. De vraag waarom een biljartvertegenwoordiger op deze receptie het woord voerde, aldus spr., is gemakkelijk te beantwoorden, indien men voor ogen houdt, dat beide sporten binenhuis beoefend worden en van de beoefenaar een maximum aan concentratie vereist.

Beide sporten hebben vele raakpunten en als het dan zó mag zijn, dat in de andere sporten het intellect weinig is vertegenwoordigd, dan constateerde spr. gevat, dat de biljartvereniging en schaakvereniging de meeste beoefenaars op de kantoren had zodat de stelling gewettigd was, dat het intellect voorkomt op het kantoor. (gelach)

Tenslotte wenste spr. bestuur en leden van harte geluk met het jubileum.

Vervolgens spraken nog de heren M. Segaar namens de Employé's Advies Commissie, die namens de „rest" woorden van gelukwens sprak. Hij deed dit op zijn eigen kernachtige wijze door de leden toe te wensen dat de raadsheren en officieren dusdanig geplaatst zullen worden, dat dit het denken — de basis waarop het schaak rust — waardig zal zijn.

Namens de VGKS sprak de heer L. van Norde, die wees op de vele slapeloze nachten die hij heeft meegemaakt tijdens een simultaan séance met een Mexicaanse schaakmeester. Er is moed voor nodig om het schaken te blijven beoefenen, daarom bracht spr. een saluut aan het adres van „dr Max Euwe" onder het aanbieden van vele gelukwensen.

De heer Clendon Mason sprak ook een kort woord, waarbij hij wees op het feit, dat het schaakspel de geest scherpt. En in de wereld van vandaag hebben wij een scherpe geest nodig, aldus de heer Mason.

Niet om de groei

Hierna bedankte de heer van Gelder de diverse sprekers voor de toegezwaaide woorden, waarbij hij pers en radio dank bracht voor de aandacht, die zij geschonken hadden aan het jubileum. Zeer terecht merkte spr. op, dat het Max Euwe niet alleen ging om de groei van de vereniging, maar meer om de schaaksport te propageren onder de bevolking. Schakers zijn mensen die hun weg gaan in stilte, er is weinig spectaculairs te verwachten, maar het doet nu toch goed aan het eens van de daken te kunnen roepen en dat de aether en pers deze roep verder dragen om aldus te appeleren aan de sportieve geesten teneinde het schaken een waardevolle plaats te bieden onder de sporten. Een hartelijk applaus volgde op deze woorden ten bewijze, dat de aanwezigen dit ten zeerste op prijs stelden.

De heer van Gelder dankte ook de heer mr H.G.A. Baake, die de directie van de CPIM vertegenwoordigde, voor de ondervonden onontbeerlijke steun van de CPIM.

Hiermede was het officiële gedeelte ten einde en bleef het gezelschap onder het genot van een rijk voorziene bar en buffet nog lange tijd gezellig bijeen.

Jaarverslag 1953 Curacaose Handel Mij. te Amsterdam

Amsterdam. — Het verslag over 1953 van de Curaçaose Handel Maatschappij te Amsterdam constateert, dat de meeste goederenprijzen verder gedaald zijn, hetgeen op verschillende afdelingen een nadelige invloed had. Anderzijds profiteerden de landen, waar de maatschappij werkt, van de hoge koffieprijzen en mede hierdoor konden de meeste afdelingen toch nog goede resultaten boeken.

Het meest opmerkelijke hierbij is wel de recente grote stijging van de koffie- en cacao-prijzen. Vooral in de cacaohandel ontstonden daardoor hevige spanningen, doch de vennootschap heeft hierbij geen verliezen geleden. De directie acht het alleszins waarschijnlijk, dat de te verwachten grotere nationale bestedingen in de landen, die van deze stijging profiteren, ook verder een gunstige invloed zullen uitoefenen op de gang van zaken bij de aldaar gevestigde kantoren.

De financiering en liquiditeit eist speciale aandacht. Gezien de weinig bevredigende resultaten van de kleine vestiging in Buenos Aires is dit kantoor gesloten. Daarentegen wordt een kantoor geopend in de republiek Honduras als logische uitbreiding van de zaken, die met succes in de naburige Centraal Amerikaanse landen zijn gedreven. De geleidelijke uitbreiding van verschillende kantoren brengt met zich mede, dat de financiering en liquiditeit bij voortduring speciale aandacht eist. Daarom acht de directie het wenselijk, dat wederom de uitkering in aandelen wordt gedaan. Zoals bekend, wordt dan ook een dividend voorgesteld van 12 1/2%, waarvan 10% in aandelen en 2 1/2% in contanten (onveranderd). Het saldo van de exploitatierekening bedraagt 4.135.688 (3.859.854). Aan afschrijvingen wordt 1.633.888 besteed (1.585.554). Het winstsaldo beloopt Nf 2.501.800 (2.274.300).

De gang van zaken in 1954 is tot dusver bevredigend en de meeste kantoren hebben goede resultaten geboekt.

Beursberichten

New York. — De N.Y.-Effectenbeurs zette gisteren het herstel voort onder leiding van de staalfondsen en ook bij de verdere gang van zaken bleef de stemming vast. Het slot kwam met koersstijgingen tot $ 1 of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1137; hoger 638; lager 246; onveranderd 253; aandelenomzet 1.630.000; obligatie-omzet $ 3.142.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	165 7/8
Anaconda	36 7/8
Bethlehem Steel	68 1/8
Dupont de Nemours	122 1/2
General Electric	117 3/8
General Motors	70 3/8
Int. Tel. and Tel.	17 5/8
Shell Oil	47 1/4
Standard Oil of New Jersey	88
U.S. Steel	47 3/4

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in en 5 uit; tankschepen 13 in en 14 uit; zeilschepen 4 in en 11 uit. Passagiers landend 3, vertrokken 4 en doorgaand 99.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 12 uit. Passagiers landend 73, vertrokken 95 en doorgaand 64.

Asbjorn v. Pto Cabello nr Carthagena, **Arawak** nr Rotterdam, **Duivendijk** v. Londen nr Carthagena, **Aguila 1** nr Nassau, **Baretta** nr Aruba, **Dicayagua** v. Ciudad Trujillo, **Virginia de Churuca** v. La Guayra, **Jersey Spray** v. Londen.

Het K.L.M. Vliegtuig, dat Donderdag van hier vertrok, landde gisterochtend 05.50 uur Ned. tijd op Schiphol.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Onder de Flamboyan 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Persoverzicht 18.55 Voor het slapen gaan" 19.00 Boletin di noticia 19.30 Wat de handel biedt 20.45 Curom Juke Box. 22.00 Waar onze studenten studeren 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

8.30 R.K. Kerkdienstuitzending vanuit de Katholieke Kerk op Gr. Kwartier 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophonplatenprogramma 11.30 Protestantse morgenwijding te verzorgen door Ds. C. Th. Steenstra 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Joseph Marais 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

15.00 Londens Promenade concert door het Holle Orchestra o.l.v. J. Barbirolli. 17.30 Voor de Katholieke jeugd 17.50 Philips-gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan. 19.00 Boletin di noticia 19.30 Populair concert 20.00 Zuid-Amerikaanse hitparade 20.30 BBC Transcriptie programma's 21.30 Eventueel actualiteiten 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel „El Gato" 19.45 Dansmuziek, 20.10 Gevarieerd programma 23.00 Sluiting.

Zondag......

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 10.45 Lichte muziek, 12.00 Sluiting.

18.00 Met de jarigen in de lucht 18.15 Gramofoonplaten 18.30 Gevarieerd Programma 19.30 Dansmuziek, 19.45 Wij vliegen en landen op...... 20.00 Populair Dansmuziek 21.00 Dansmuziek, 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.00 Victor Silvester 18.15 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Int. Sport Round Up 19.15 Muziek 19.40 Nieuws 20.00 Muziek 20.15 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

Zondag.....:

10.00 Opening 11.03 Klassieke Muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 Muziek 12.45 Programma „Rey de Copas" 18.15 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.30 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Ouverture. 18.42 Quiz-programma. 19.02 Nieuws 19.17 Nederlands Dansorkesten 19.30 Haghepraet en Nieuws van het Waterfront" 19.40 Zaterdagavond - Amusementsprogramma 20.08 Nederlands Dansorkesten. 20.23 Voor de West met o.a. het eerste optreden van het Trio „Los Panchitos" 20.55 Avondgebed Pater J. B. v. Croonenburg C. S. Sp. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Uitzending voor en over de Indianen 17.15 De firma M. Manichand vraagt Uw aandcht 17.30 Colgate Palmolieve Peet C. biedt U dansmuziek aan. 18.00 „Kent Gij Uw Land?" 18.45 Nieuwsberichten 19.00 Dansmuziek 20.00 Advertenties 20.15 Radio Olympus 20.45 Nieuws 21.00 Sluiting.

Zondag......

17.00 Lutheran hour 17.15 Voor kinderen 17.30 Symphonie Hall, 19.00 Dienst vanuit de R. K. Kathedraal 19.00 Nieuws Sportjournaal. 19.30 Het piano duo: Robert en Gaby Casadesus 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 18.30 tel. 2307
Van 12 Juni 18.30 t.m. 14 Juni 05.30
J. J. Roos tel. 2137 — 2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel afdeling.

W. N. G. Broug, Hotel N. P. tel. 3027 — 2844
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel 4304 of tel. 2400
B. g.g. nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:

12 en 13 Juni W. Batelaan, L. de Colignylaan 14, tel. 2275.

Geneeskundige Dienst.

Van 12 Juni (12.30) — 14 Juni (07.00)
Dr. Lavalette, tel. 4494. b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij:

P. W. K. Zuiderent tel. 2950
12 Juni H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:

Van 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — Zondag 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054.
Van Zondag 08.00 — Maandag 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:

Van 12.30 — 17.30 tel. 2276 J. Marcussen.
Van 12 Juni 17.30 — 14 Juni 7.30 J. Kraan tel. 2839.

ASIENTO-THEATER

Zaterdag *„Beat the devil"*
Zondag *„Little boy lost"*
Geen kinderen beneden 16 jaar.

Verandering is niet altijd verbetering

Gemoedelijk praatje over vee-problemen

Oranjestad. — Het is aan geen twijfel onderhevig, dat het Bestuur van het Eilandgebied Aruba niets onbeproefd laat om de welvaart van dit gebiedsdeel zo goed mogelijk te bevorderen. Dat deze pogingen niet altijd met succes bekroond worden, kan dit Bestuur ook niet helpen. Een mens heeft nu eenmaal niet alles zelf in handen. Wanneer er dan critiek komt, zal deze niet gezien mogen worden als een zinloos afkammen van de daden van vooruitstrevende mannen, maar als een theoretische hulp bij hun pogingen. In dit licht dient men het onderstaande te bezien.

Het Departement van Landbouw-veeteelt en visserij heeft sedert de komst van de veearts in de pers steeds een welwillende critiek gehad, maar of daarmee juist gehandeld werd, is aan twijfel onderhevig.

De veearts op Aruba, is zeker terzake deskundig en grif mag worden aangenomen, dat hij zich de ontwikkeling van zijn departement als doel heeft gesteld. Dat daarmede met hier te lande in zwang zijnde oude gebruiken moest worden gebroken, kon niet worden voorkomen. Evenmin was het te voorkomen, dat daartegen van bepaalde zijde verzet zou rijzen.

De landbouw en de veeteelt op Aruba kunnen onmogelijk op dezelfde leest geschoeid worden als in Europa. Er zijn fundamentele verschillen, al was het alleen maar omdat Aruba zulk een droog klimaat heeft.

Vrijwel alles, waaraan mens en dier behoefte hebben, moet geïmporteerd worden. De veestapel zal nooit een zodanige omvang kunnen bereiken, dat men voor wat betreft de vlees- en melkvoorziening in eigen behoefte zal kunnen voorzien.

Vlees zal dus altijd ingevoerd moeten worden, hetzij in de vorm van levend vee, dan wel als geslacht in bevroren toestand. Het is dus een allereerste vereiste, dat het hoofd van de Veterinaire Dienst hier op toezicht uitoefent.

Toen enige maanden geleden bleek dat bij een lading vee enige dieren leden aan mond- en klauwzeer, werden onmiddellijk de juiste maatregelen genomen, waardoor voorkomen werd dat de ziekte op, de inlandse veestapel oversloeg.

De slagers kopen vee en laten d. los op een afgesloten koraal bij het abattoir. Zij betalen hiervoor ƒ 1.10 per beest en hebben hiervoor toezicht en ook water voor de dieren. Het voederen moeten de slagers zelf doen.

Het toezicht op het voederen zou van Overheidswege moeten worden uitgeoefend en indien de eigenaar(s) in gebreke zou(den) blijven zou een proces-verbaal wegens dierenmishandeling kunnen worden opgemaakt. Door de Overheid kan dan voedsel voor deze dieren ter beschikking worden gesteld ten laste van de betrokken eigenaar(s). Zo zou het eigenlijk moeten zijn, maar de practijk leert ons anders.

Vroeger werden de maisstengels van de Arubaanse landbouwers door de slagers gekocht en als aanvulling werd daarmede het slachtvee gevoederd. Het departement heeft echter dit voer weggekocht ten behoeve van de inlandse veestapel en de slagers moeten nu het veel duurdere hooi kopen.

Volgens de slagers is anderhalf kilo voldoende om het gewicht van het dier op peil te houden. Ongevraagd werd eerst vijf kilo hooi per dier per dag uit de voorraad van het departement gegeven, dezer dagen 3 kilo, en de betrokken slagers hiervoor een rekening gepresenteerd. In Nederland worden de te slachten koeien apart gehouden en is het de gewoonte 48 uur voor het slachten geen voedsel meer te geven, doch hier staan alle dieren door elkaar.

Waar de aanvoer van bevroren vlees niet altijd gewenst is en bovendien niet geregel kan plaats vinden wegens exportbeperkingen of door andere factoren, blijft de aanvoer van levend slachtvee op Aruba een aangelegenheid welke voortdurend aandacht vergt.

De vraag van het publiek naar vers vlees is in de ochtenduren tussen 8 en 11 uur het grootst. Als regel weten de slagers ongeveer hoeveel vlees zij voor een dag nodig hebben, maar het kan voorkomen dat de vraag plotseling zo groot is, dat hieraan niet voldaan kan worden en er diezelfde morgen nog geslacht moet worden. Er kan bijv. een schip binnenkomen dat een grote hoeveelheid vlees nodig heeft. Een onverwachte aanvraag voor slachten komt gewoonlijk echter van de zijde van particuliere veehouders of van mensen, die vlees nodig hebben voor het een of andere feestje. Een slachting duurt ongeveer een half uur of minder. De truck, die het afval komt halen, vertrekt des middags om half drie. Nu is het enkele malen voorgekomen dat aanvragen tot slachten na negen uur 's-morgens geweigerd werden omdat het dan te laat was en de betrokken persoon maar de volgende morgen moest komen. Men kan natuurlijk een sluitingstijd bepalen, maar dan binnen redelijke grenzen en voor allen gelijk.

Een model c.q. een proef-boerderij is een prachtig idee, maar wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht. Op Curaçao hebben particulieren met de hulp van vaklieden getracht boerderijen op te zetten. En Curaçao heeft nog zoet water in de grond, hetgeen Aruba, op enkele plaatsen na, te enen male mist. Natuurlijk hopen wij, dat het Arubaanse experiment zal slagen, maar de omstandigheden van klimaat e.a. kan men niet dwingen. De betreffende gedeputeerde is secuur en laat zich volledig inlichten. Daarna wordt de zaak nog eens aan alle kanten bekeken en onderzocht in het B.C., maar tenslotte is er maar één man, die eigenlijk volledig inzicht in de zaak heeft, namelijk de deskundige. Maakt deze de fout Nederland te vergelijken met Aruba op het gebied van landbouw en veeteelt, dan is het plan tot mislukking gedoemd.

De tijd zal leren, of dit het geval is geweest.

Bridgedrive Trocadero

Oranjestad. — De gisteravond in Trocadero gehouden bridgedrive met 17 tafels eindigde als volgt:

heren Tjon Sie Fat—Dennert 5990 pt. mej. Sluyter—hr. Verkruisen 5950 pt., heren Grinsven—Vocks 5760 pt., mevr. v. Drie—hr. Teerling 5650 pt. en heren de la Fuente—Snoek 5370 pt.

Voetbalcompetitie begonnen

Dakota haalde punten binnen

Oranjestad. — De competitie van de AVB is in het Wilhelminastadion begonnen. Als openingswedstrijd was de ontmoeting tussen Bubali en Dakota vastgesteld. Bubali, dat reeds enige jaren in de A-klasse speelt, heeft het tegen het jeugdige Dakota zwaar te verantwoorden gehad. De knapen van Dakota speelden een enthousiast en goed combinatiespel, dat meerdere malen verwarring in de Bubali-defensie heeft gebracht. Bubali speelde enthousiast, maar het aanvalsspel werd te ver doorgevoerd, waardoor de Dakota-backs meerdere malen de gelegenheid kregen om weg te werken.

Te omstreeks half negen gaf scheidsrechter Westerink, die op het laatste moment deze taak op zich nam, toen bleek, dat de aangewezen scheidsrechter verhinderd was, het beginsignaal. Dakota was onmiddellijk in de aanval en door het snelle en goede combinatiespel waren zij al dadelijk gevaarlijk voor het Bubalidoel. De backs, gesteund door de beide kanthalfs, wisten aan dit openingsoffensief het hoofd te bieden.

Nadat de Bubali rechtsbinnen en kort daarna de linksbinnen over en naast het Dakotadoel hadden geschoten, was het de snelle Adonis, die met een keihard schot de Bubali-doelman het nakijken gaf (1—0).

Lang duurde de vreugde niet in het Dakotakamp, want nog geen drie minuten later was het de Bubali-linksbinnen, die een goed aangegeven bal onder contrôle kreeg en de Dakota-doelman geen kans gaf (1—1).

Dakota, vol enthousiasme, trok ten aanval. Zeer snel werd er gespeeld en de zwaardere Bubalianen hadden veel moeite het tempo bij te houden. Het was de Dakota-linksbuiten Williams, die kort daarna naar binnen zwenkende, zijn ploeg met een hard en zuiver schot wederom de leiding gaf (2—1). Wederom was de vreugde in de Dakotagelederen van korte duur, want nog geen vier minuten later had de rechtsbuiten van Bubali de voorzet van de linksbuiten zonder fout in het Dakota-doel geknald (2—2).

Na de hervatting werd het aanvankelijk een gelijk opgaande strijd. Zowel het Bubali- als Dakota-doel verkeerden enige malen in gevaar, doch slecht schieten was oorzaak, dat in de stand aanvankelijk geen verandering meer kwam. Toen echter na ongeveer 30 minuten spelen de snelle Adonis tussen de beide Bubali-backs doorglipte, kreeg hij zijn kans en met een hard en goed gericht schot had hij de Dakotanen de leiding gegeven en daar geen der beide ploegen meer kans zag verandering in deze stand te brengen, ofschoon Adonis van Dakota nog enige malen hard naast en over het Bubali-doel schoot, kwam het einde van deze mooie aantrekkelijke en sportieve strijd met een 3—2 overwinning voor Dakota, welke ploeg de eerste competitiepunten binnen haalde.

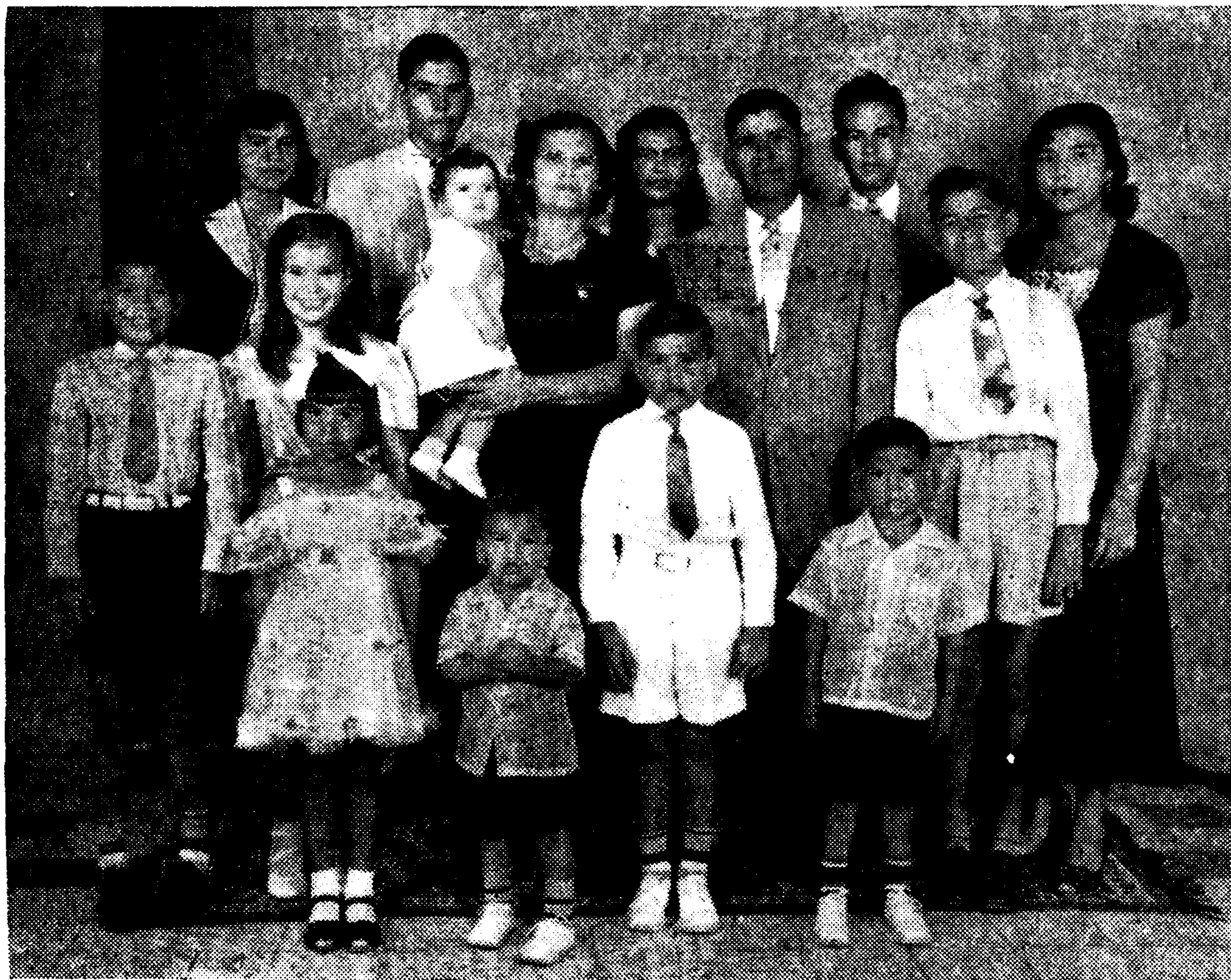
Shon A. EMAN:

Spoedige Federatieve Status voor Aruba?

Oranjestad, De heer Albert Eman, die met het laatste vliegtuig via Curacao uit Nederland arriveerde, is vanzelfsprekend teleurgesteld dat aan de Arubaanse verlangens niet kon worden voldaan op de R.T.C. De veranderingen in de Grondwet zouden van zo verstrekkende aard worden dat daardoor grote vertraging zou kunnen ontstaan.

Aangezien het Statuut echter betekent, dat de mogelijkheid niet wordt uitgesloten dat de nodige staatkundige hervormingen kunnen worden aangebracht, waardoor er een federatie van de Nederlandse Antillen zou kunnen ontstaan, heeft de heer Eman goede hoop dat met deskundige hulp uit Nederland Aruba ten slotte een federatieve status zal krijgen, welke voor alle partijen aanvaardbaar zal zijn.

De „separacion commissie", die enige maanden geleden door de Gouverneur op Aruba werd geïnstalleerd, zal naar de heer Eman hoopt spoedig weer bijeen komen om het probleem uit te werken en voor te bereiden. Deze commissie heeft sympathie bij de Nederlandse Regering gevonden en zal dan ook worden bijgestaan door deskundigen op het gebied van staatsrecht.

Van de 15 kinderen waarmee God het huwelijk van het echtpaar Bartolomeo Carlo Nicolaas en Leoncita Nicolaas Arends gezegend heeft, zijn er nog 13 blij en gezond in het leven om het zilveren huwelijksfeest van hun zorgzame ouders te vieren. Het jongste — een meisje — op de arm van moeder, is 15 maanden oud. De beide oudste meisjes, Edna en Greta, zijn onderwijzeres. Edna is bovendien Leidster van de Kabouters. Vandaag werd er een gezongen H. Mis van Dankbaarheid opgedragen in de Kerk van de H. Teresia te San Nicolas. Zonder twijfel zal een groot aantal familieleden en vrienden van de familie vandaag present zijn om de hartelijkste gelukwensen aan te bieden. De „Amigoe di Curaçao" voegt daar van ganser harte de zijne aan toe. God geve, dat de feestvierende ouders nog veel geluk mogen beleven van hun groot en toegewijd gezin.

Bezocht Janet Jagan haar man te vaak?

Georgetown. — De politie te Georgetown is thans gereed gekomen met haar onderzoek naar de bewering, dat mevrouw Janet Jagan haar man in de gevangenis veelvuldiger opzocht, dan de voorschriften toelieten.

Zoals bekend, werd dr Jagan tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens overtreding van een gouvernementsbeschikking, waarbij zijn bewegingsvrijheid tot Georgetown was beperkt.

Een commissie van drie man bestudeert thans het politie-rapport.

Brits ovestromingsrapport

Samenwerking met Nederland bepleit

In een verslag van de Britse regeringscommissie voor onderzoek naar de overstromingen van Januari 1953, dat dezer dagen is gepubliceerd, is aanbevolen een nauwe samenwerking tot stand te brengen tussen Britse en Nederlandse deskundigen op het gebied van bescherming tegen overstromingen.

In het verslag werd voorts verklaard, dat bij de overstromingen in 1953 het water een uitzonderlijk hoog peil bereikte, doch er werd ook op gewezen, dat in de laatste eeuw het aantal overstromingen en de intensiteit daarvan waren toegenomen. Een doelmatig waarschuwingssysteem en verder onderzoek naar de omstandigheden die leiden tot dergelijke hoge waterstanden werd nodig geacht. Ook werd in het verslag aanbevolen een onderzoek in te stellen naar de methoden voor versterking van de natuurlijke bescherming tegen overstromingen en het handhaven van dijken als een tweede verdedigingslinie. Bovendien werd de nadruk gelegd op het belang van zo snel mogelijke afvoer van overstromingswater.

IJsbergen drijven ver Zuidwaarts

„Queen Elizabeth" moest koers wijzigen

De Britse oceaanstomer „Queen Elizabeth", die in New York is aangekomen, heeft gemeld, dat men ijsbergen heeft waargenomen in een gebied dat veel Zuidelijker ligt dan sind vele jaren het geval is geweest.

Het betreft hier vooral kleine z.g. „growlers" die groot gevaar voor de scheepvaart opleveren, daar zij in tegenstelling tot grote ijsbergen voor zeszevende onder het wateroppervlak drijven.

Kapitein C. Ivan Thompson van de „Queen Elizabeth" deelde mee, dat een sterke golfstroom de ijsbergen zo ver Zuidelijk had gevoerd en dat hij de koers van zijn schip vele mijlen naar het Zuiden had moeten verleggen om buiten de gevarenzone te blijven.